005750

CORREO Argentino Central (Bs. As.)
FRANQUEO PAGADO Concesión Nro. 1585
TARIFA REDUCIDA Concesión Nro. 216

SEMANARIO LITUANO, FUNDADO EN 1927.
DIRECCIÓN, REDACCIÓN Y ADMINISTRACIÓN: Avenida Boedo 737, Buenos Aires
DIRECCIÓN POSTAL: Casilla de Correo 303, Bs. Aires

ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSAS

"LA VOZ DE LOS LITUANOS EN LA ARGENTINA"

ATSKIRO NUMERIO KAINA 50 cent.
PRENUMERATA: Argentinoje ir Pietų Amerikoj 10 pezų metams; 6 pezai pusmečiui.
UŽSIENIN kitur 20 argentiniškų pezų arba 3 am. dol.
ADRESO pakeitimas veltui. RAŠTUS ir prenumeratas siųsti:
Casilla de Correo 303, Bs. Aires
ASMENIŠKAI KREIPTIS: Avenida Boedo 737, Buenos Aires
Registro Nacional de la Propiedad Intelectual No. 243259

Nr. 877. BS. AIRES, KETVIRTADIENIS, GEGUŽĖS - MAYO 5 D., 1949 M. METAI (AÑO) XXI

HAN SIDO PROHIBIDAS LAS „ACTIVIDADES" DE LA UNIÓN ESLAVA

El Poder Ejecutivo disolvió la Unión Eslava de la Argentina — comunica „La Prensa" en su edición del día 26 de Abril pasado y expone los motivos de tal resolución:

„El Poder Ejecutivo disolvió la asociación Unión Eslava de la Argentina y todas las demás entidades vinculadas a ella como afiliadas o adherentes. Además, dispuso que, a los fines previstos por la ley de residencia, la policia federal deberá presentar la nómina y antecedentes de todos los extranjeros que hayan tenido participación como dirigentes en dicha organización o actuado en los hechos que motivan la medida, comprometiendo con su conducta la seguridad nacional o perturbando el orden público.

El decreto es una consecuencia de los acontecimientos occuridos con motivo de pretender iniciarse en esta capital el „Tercer Congreso Paneslavo", y de los resultados de los procedimientos que originaron la intervención judicial y policial.

Se agrega que „las diligencias policiales han permitido conocer la existencia de un concierto colusorio entre elementos de la asociación patricinante, que encubriéndose en la personalidad y acción legal de aquélla e inspirándose en directivas foráneas, explota toda oportunidad propicia sin reparar en medios, para desarrollar actividades atentatorias a la seguridad y al orden público de la Nación".

Luego se hace referencia a la obligación del gobierno de tutelar los supremos ideales de la soberania y reprimir todo ataque que lesione o propenda a lesionar el patrimonio moral y social de la nacionalidad; y finalmente se señala que la entidad, sin perjuicio de las responsabilidades penales y civiles que correspondan de los ejecutores materiales y coparticipes del atentado, „hallaríase incursa en la prohibición que establece el articulo 15 de la Constitución Nacional y al margen de lo estatuido por el articulo 26, siendo de aplicación lo dispuesto por los articulos 33 y 48 del Código Civil, que condicionan la existencia de las asociaciones a un objeto conveniente al pueblo y prevén como causal de disolución cuando sea necesaria o conveniente a los intereses públicos".

La colectividad lituana en la Argentina ha sido y es ajena a las „actividades" de la Unión Eslava, pues los lituanos no son eslavos; nuestro idioma, la religión y rasa no tiene nada que ver con los eslavos.

Sin embargo, hay degenerados en todos los pueblos: un grupo insignificante „lituano", que sirve a los intereses de los ocupantes de Lituania, prestaba su apoyo a los eslavos de la Tercera Internacional, que actuaban bajo el nombre de la Unión Eslava. Pero la colectividad entera lituana condenaba y sigue condenando a tales quinta-columnistas y traidores a la causa del pueblo lituano.

Todos los lituanos que aman a su Patria Adoptiva — la hospitalaria República Argentina — que respetan Leyes del pais en que habitan, que trabajan para bienestar propio y de sus hijos argentinos, saludan al Poder Ejecutivo por la operación saludable a la cancer que comprometía y contagiaba a varias colectividades extranjeras europeas.

LONDONE NUMIRĖ ANGLIJOS ANARCHISTŲ VADOVĖ.

Londone 13. 4. 49 numirė Anglijos anarchistų partijos vadovė ir jų laikraščio redaktorė, Marie Louise Berneri. Ji buvo gimusi Italijoje prieš 31 metą. Jos tėvas, Camillo Berneri, žuvo Barcelonoj gegužės mėnesį, 1937.

MOČIUTĖ SLAPTAI MOKINO ANŪKĄ, MOTINA — SŪNŲ. JOS IŠGELBĖJO MŪSŲ TAUTOS GYVYBĘ! „Lietuvos Mokykla", skulptoriaus Petro Rimšos kūrinys, vaizduojantis slaptą Lietuvos mokyklą tarp 1864—1904 metų, kada rusai buvo uždraudę lietuvių raštą. Šio kūrinio originalą nuo dail. P. Rimšos 1922 metais nupirko Kast. Norkus, dabartinis „A. L. B." red. ir padovanojo jį Lietuvos Karo Muziejui Kaune. Eina gandai, kad vėl okupavę Lietuvą rusai „pašalino" šį kūrinį, kaip ir daugelį kitų mūsų tautos brangenybių.

MOTERŲ LAISVĖS KLAUSIMAS JUNGTINĖSE TAUTOSE.

Jungtinių Tautų atstovų visuotiname susirinkime 25. 4. 49 Anglijos atstovas iškėlė reikalavimą, kad rusai išleistų iš Sovietų Sąjungos tas ruses, kurios ištekėjo už svetimšalių.

Už išleidimą balsavo 39 atstovai, 11 susilaikė nuo balsavimo ir 6 balsavo už neišleidimą.

Anglijos atstovas nurodė faktus, kad viena rusė nusižudė, negalėdama vykti sykiu su grįžtančiu Anglijon savo vyru; kita nežinia kur tapo išgabenta, dar kita pergyvena baisius persekiojimus Sovietuose.

Stebisi pasaulis, kad rusai bijo išleisti iš savo šalies net tų moterų, kurios gavo Anglijos, JAV, Chilės ir kitų šalių pilietybes, ištekėdamos už tų šalių diplomatinių ir konsularinių tarnautojų.

Jungtinės Tautos sprendžia moterų laisvės klausimą, o „pažangiosios" rusų valdžios atstovai ir tai laisvei priešingi.

— NUERNBERGE 14. 4. 49 pasibaigė devyniolikos „mažųjų Hitlerių" byla. Visi nacių vadai nubausti nuo kelių iki keliolikos metų kalėjimo. Nuteistųjų tarpe yra Bohle, Woermann, Veesenmayer, Lanmers, Darre, Dietrich, Berger, Von Krosik, Puhl, Raesche, Koerner ir kt.

— BREMENE nuteistas mirti 39 metų vokietys Bodo Fries už tai, kad jis užmušė du jaunuolius ir iš jų mėsos padaręs „bifštekus" pavaišino savo šeimyną ir draugus. Žmogžudis ir kanibalas pasakė, kad jo šeima nežinojusi jogei valganti žmogieną.

— PARAGVAJAUS prezidentu išrinktas Molas Lopez, gavusis 111.549 balsus.

— ARGENTINOS prezidentas ir jo žmona vadovaus darbo masių eisenomis Gegužės Pirmąją Dieną.

SAKO TEISYBĘ RUSIJOS ŽMONĖMS.

Grigorij Tokajev, penkis metus dirbęs kaipo traktoristas kolchoze, vienuoliką metų veikęs kompartijos eilėse Sovietuose, tapęs pulkininku lektoriavo Žukovskio vardo aviacijos akademijoje Maskvoje. Bet kada tapo nusiųstas Berlynan, kaipo rusų okupacinės komisijos narys, jis pabėgo į vakarus ir dabar kalba Rusijos žmonėms iš Londono radio BBC.

Tokajevas kalba rusiškai savo draugams darbininkams, kariams ir profesoriams. Jis įrodinėja, kad niekur pasaulyje darbininkas nėra taip suvaržytas kaip Sovietuose ir niekur pasaulyje nėra tokios sauvališkos ir lėbaujančios vyriausybės, kaip Sovietuose.

— PARYŽIUJE rusų cerkvės popą, Serafiną Lukjanovą, aplankė banditai. Chloroformavo jį ir pavogė 400.000 frankų ir monsenjoriška aukso retežių, laikrodėlį ir kitas brangenybes.

— VISOS AMERIKOS respublikų atstovų 14. 4. 1890 priimtu nutarimu, kas met minima Amerikos Vieningumo Diena, šiemet minėta labai iškilmingai Pietų, Šiaurės ir Centro Amerikos.

— ARGENTINOS Llavallol kapuose 19. 4. 49 tapo palaidota Anglijos išeivė, Lucy Elizabeth Hughes, 101 meto amžiaus. Ji buvo ištekėjusi už antro vyro, bet vaikų nepaliko.

— PRAGOJE suimta Amerikos paramos Komiteto čekoslovakijai raštinės vedėja Adelė Vraz. Kaltinama politikoje.

— BUENOS AIRES uostan 1948 metų bėgyje įplaukė 2.848 keleiviniai ir prekybiniai laivai.

— BULGARIJOS premjeras Georgij Dimitrov pašauktas Maskvon, gaunąs ilgesnes „atostogas".

AIRIJA ATSIPALAIDAVO NUO ANGLIJOS.

Pirmą kartą Airija paskelbė savo nepriklausomybę 1798 metais, bet anglai ją „nuglobojo". Antru kart Airija pasiskelbė nepriklausoma 1916 metais ir po 33 metų, t. y. 18. 4. 49 nutraukė paskutinius su Anglija ją rišusius saitus.

Airijos (Eire) prezidentu dabar yra Sean O'Kelly. Vienok buvusio prezidento, Eamon de Valera Fianna Fail partija boikotuoja visiškos nepriklausomybės šventimo iškilmes, kadangi dalis Airijos teritorijos dar yra atkirsta.

— ARGENTINOS respublikos prezidento pakviestas iš JAV majoras, rašytojas ir šių laiku žymiausias aviacijos autoritetas, Aleksandras P. Severskis, 19. 4. 49 skaitė paskaitą „Circulo de Aeronautica" salėje, kurioje pareiškė, kad tik politiniai ir kariniai vieninga Amerika pergyvens ir nugalės visus pavojus. Jo paskaitos klausė šios šalies ministeriai, valdžios, aviacijos, karo žinybos nariai ir diplomatinio korpuso atstovai. Severskis lankys ir kitas Pietų Amerikos respublikas.

— KINIJOS vyriausybė ir parlamentas iš Nankino persikėlė į Kantoną. Nacionalistų vyriausybė nesutiko priimti komunistų ultimatumo pasiduot besąlyginiai ir grįžęs valdžion Chiang Kai Šekas ruošiasi paskutiniam bandymui atsilaikyti, nors jau užimtas Nankinas ir supam. Šanchajus.

— ANGLŲ laivus, nusiųstus išvežimui savo piliečių iš Kinijos, bombardavo Kinijos komunistų karo laivai, užmušdami 42 ir sužeisdami 60 Anglijos jūrininkų.

— ARGENTINA pasirašė prekybos sutartį su amerikiečių, anglų ir prancūzų Vokietijos zonomis prekių pasikeitimui 58.800.000 dolerių sumai.

Valdžios Parėdymu Uždrausta «U.Eslava»

LIKVIDUOJAMOS VISOS BOLŠEVIKUOJANČIOS GRUPĖS.

Argentinos vyriausybės parėdymu, 25. 4. 49 tapo uždaryta „Union Eslava", kurioje spietėsi Sovietų Rusijai pritariantis elementas.

Vyriausybės organai dabar tikrina sukonfiskuotus archyvus ir tas pats likimas laukia visų asmenų ir grupių, turėjusių reikalus su dabar jau nelegale organizacija bei jų leidiniais.

Išskiriant menką Lietuvos Nepriklausomybės priešų grupę, plati Argentinos lietuvių kolonija su ta „nión Eslava" nieko bendro neturėjo.

Balandžio 26, Buenos Aires policija jau uždarė daugelį organizacijų, bendradarbiavusių su „Union Eslava".

Matomai, pavojų pajuto ir tie „slavų broliai", kurie kalbėdami lietuviškai su rusais ir armėnais broliavosi. Mat „mūsiškiai", ieškodami savišalpinės priedangos, kėsinasi sugriaut Susivienijimą. Ar ne pertoli nueita?

— ARGENTINIETIS Rafael Valdivia, pagarsėjęs karikatūristas, gimęs Rosario prieš 62 metus, numirė New Yorke 19. 4. 49. Jis dirbo Buenos Aires, Madride, Meksikoj, Londone ir paskutinius 23 metus piešė „New York Sun" dienraščiui, pasirašinėdamas pseudonimu Rafael. Jis turėjo Bernard Shaw, Albert Einšteino ir kitų pasaulinių garsenybių autografus.

— KALIFORNIJOS kalakutų augintojų bendrovė PAA lėktuvu atsiunte į „Svėnčiausios Širdies" ūkį Brazilijon tūkstantį veislinių kalakutų kiaušinių, kuriuos brazilai išsirašė. Skrido 7.000 mylių.

IR SENIEJI ATEIVIAI TURI GAUTI PILIETYBĘ.

Pereitame „A. L. Balso" numeryje rašėme apie tai, kad visi po kovo 16, 1949 Argentinon atvykę ateiviai bėgyje dviejų metų nuo atvykimo dienos, privalo gauti šios šalies pilietybę, o senieji ateiviai, neturinti cedulų, privalo kreiptis emigracijon, kad gauti atvykimo liūdymą ir su originaliu asmenybės įrodymo dokumentu iš gimtinės (vizuotu Argentinos konsulo) — taipgi išsiimti cedulas.

Gi visi ateiviai, atvykę prieš kovo 16, 1949, ir išgyvenę Argentinoje 5 metus, privalo išsiimti Argentinos pilietybę. Kurie nenorės imt šios šalies pilietybės, turės gauti specialius svetimšalio liūdymus ir už teisę gyventi šioj šaly turės mokėti mokesčius, kaip tai praktikuojama kai kuriose kitose šalyse. Pilietybės išsiėmimas yra palengvintas: Reikalinga gauti legalaus atvykimo liūdimą (Certificado de Llegada) iš Migracijų Departamento, reikalinga pristatyti Vyriausiam Tribunolui savo pasą, su kuriuom esate atvykę šion šalin ir pristatyti kitus liūdymus bei turėti liūdininkus. Pilietybės gavimui laikas baigiasi už 180 dienų, skaitant nuo naujos Konstitucijos priėmimo, t. y. nuo kovo 16, 1949.

Nusižengiantieji įstatymui bus baudžiami.

— „INDĖNO DIENĄ" minint, 19. 4. 49, Argentinos respublikos prezidentas, gen. Juan D. Perón, priėmė indėnų delegaciją iš Chaco kolonijos Napalpi. Indėnai dėkojo, kad jų tvarkymo įstaiga daugiau nesivadina jų [illegible] departamentu, bet jau indėniškomis žemės ūkio kolonijomis, kurios gauna valdžios paramą ir paskolą reikalingu inventoriumi.

Rusai Jau Nori Tartis

IEŠKANT SUSITARIMO, NUIMAMA BERLYNO BLOKADA.

Jungtinės Amerikos Valstybės, anglai ir prancūzai suteikė bendrą konstituciją jų valdomoms Vokietijos zonoms ir leido sudaryti vyriausybę.

Flirtavę su naciais rusai pasijuto pasivėlinę. Tat Sovietų atstovai Jungtinėse tautose skelbia, kad gegužės pirmoj pusėj bus nuimta Berlyno blokada ir to mėnesio pabaigoj siūlo „keturių didžiųjų" pasitarimą, kad išvengti karo.

Sąjungininkų apdairumas ir pasiruošimas rusams įvaro baimės. Vienok rusai nori tokios „taikos", kurios pasekmėje jie galėtų tęst jų užimtų Baltijos tautų naikinimą.

— ARGENTINOS Migracijų Departamentas, po reformų ir žymių pasikeitimų, vėl pradėjo veikti ir išdavinėti leidimus. Einant naująja tvarka, norinti atvykti asmenys privalo kreiptis pas Argentinos konsulą jų gyvenamoj šaly. Bet kad galėtų kreiptis, reikalinga iš čia nusiųsti giminingumo įrodymą, buto ir darbo garantijas per uššienių reikalų ministe

— NEW YORKE 19. 4. 49 numirė Dr. Stephen Wise, žymiausias žydų visuomenės veikėjas, skleidęs tas idėjas, kurios davė žydams nepriklausomą valstybę. Jis taipgi buvo žymiausias rabinas.

— PRANCŪZIJOJE seniausia moteris, Irma Sablon, šiemet minėjo 108 metų amžiaus sukaktį.

— BUENOS AIRES miesto valdyba nutarė pastatyti 14 aukštų namą iš 230 departamentų, miesto valdybos tarnautojų apgyvendinimui, šale River Plate futbolo aikštės. Kovai su butų tsoka, statys ir daugiau namų.

— PARYŽIUJE 25. 4. 49 teismas atidarė Morgano banke surastą I. Paderevskio testamentą. 600.000 dolerių, namai Paryžiuje, JAV, Šveicarijoj ir Brazilijoj palikti jo dviems pusbroliams ir pusseserei.

ARGENTINIEČIAI LAIMĖJO LENKTYNES.

Prancūzijoje 18. 4. 49. įvyko tarptautinės automobilių lenktynės, kurias laimėjo argentinietis J. M. Fangio, atvykęs pirmu per 3 valandas, 35 min. 11:2 sekundes. Bendrai kas valandai išeina po 84.923 klm. Jis visą laiką ėjo pirmu, tik kelioms minutėms buvo atsilikęs, kol pakeitė padangą. Fangio laimėjo 320.000 frankų ir De Pau taurę.

Antrą premiją, 280.000 frankų, laimėjo šveicarietis Graffenrien, trečią taipgi argentinietis Campos laimėdamas 100.000 frankų. Nepaisant, kad lenktynėse dalyvavo pasauliniai automobilizmo žūzai, prancūzas Chiron laimėjo tik 4-tą premiją, gaudamas 60.000 frankų.

Gražiausią ir smarkiausią vairavimą išvystė argentiniečiai.

— „VOICE OF AMERICA" (Amerikos Balsas) radio pranešimai nepatinka rusams. Sovietų vyriausybė paskyrė 9 milijonus dolerių metams, kad „vetuot ir blokuot" Amerikos balsą. Tuo tikslu stato specialias stotis prie Maskvos ir Chabarovsko, prie Vladivostoko.

— HAMBURGO spauda skelbia, kad žinomi Vokietijos oro laivyno „tūzai": gen. Adolf Galand ir pulk. Hans Ulrich Rudel randasi Buenos Aires mieste; tarnauja Argentinos aviacijoje. Tokią United Press žinią skelbia Buenos Aires Herald.

MINIŲ PASIPIKTINIMAS ANGLIJOJE.

Nepaisant policijos apsaugos, minios darbininkų apmėtė akmenimis ir kiaušiniais komunistų partijos sekretorių Harry Yollitt, savo prakalbose bandžiusį teisinti Kinijos komunistus, bombardavusius Anglijos laivus. Ypatingai piktinasi komunistais tėvai ir broliai Kinijoje nužudytų Anglijos jūrininkų.

— ARGENTINOS Venado Tuerto polistai nugalėjo Kalifornijos Riviera Country Club polistus 11:6 taškų santykiu.

— MONTEVIDEO 25. 4. 49 prasidėjo visų Amerikos valstybių darbo konferencija.

MOTINOS DIENOS MINĖJIMAS ĮVYKS ŠEŠTADIENĮ, 7. 5. 49,

nuo 21 val. iki 3 val. ryto, Lietuvių Klūbo salėje, Boedo 737, Buenos Aires. Turtinga programa scenoje, po kurios vyks bendras susipažinimas su kitų kolonijų lietuviais ir svečiais iš užsienių ir šokiai. Motinos pagerbimui pašvenčiamas šis „A. L. Balso" numeris. Visi dalyvaukime minėjime!

Rengėjai.

SUSIVIENIJIMO LIETUVIŲ ARGENTINOJE KETVIRTOJO

Skyriaus vakaras, paminėjimui to skyriaus vienuolikos metų sukakčiai, įvyks gegužės 7 dieną, nuo 20 val. vakaro iki 3 val. ryto Čekoslovakų salėje, Calle Choele Choel 2048, Valentin Alsina. Įžanga moterims $ 1,10, nariams $ 2,30, svečiams $ 3,40. Visus kviečia: Skyriaus Valdyba.

Stokite nariais į Susivienijimą Lietuvių Argentinoje!

ARGENTINOS LIETUVIŲ
BALSAS

Prenumerata metams: Argentinoj ir visoj Pietų Amerikoj 10 Argent. pesų (½ m. $ 6). Europon ir Šiaurės Amerikon 3 doleriai metams.
Raštus, pinigus adresuoti sekančiai:
ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSAS
CASILLA DE CORREO 303, Bs. As.
Redakcija ir Administracija
Calle Boedo 737 Tel. 45-4444

ARGENTINOS LIETUVĖ — MOTINA IR ŠEIMININKĖ.

Visas kultūringas pasaulis gegužės pirmą sekmadienį mini Motinos Dieną. Ją kasmet mini ir Argentinos lietuviai balsiečiai. Šiemetinis Motinos Dienos minėjimas įvyks Lietuvių Klūbo salėje, šeštadienį, 7. 5. 49, išpildant tai Dienai pritaikytą programą.

Šia proga tenka pabrėžti svarbią ir atsakingą Argentinos lietuvės, kaipo motinos ir šeimininkės rolę mūsų kolonijos gyvenime, o tuo patim, ir bendrame tautos gyvenime.

Poetai savo eilėse, publicistai laikraščių ir žurnalų skiltyse, o rašytojai knygose — tomų tomus prirašė ir teberašo apie Motiną. Visi reiškia pagarbą jaunai motinai - šeimininkei, žilagalvei vaikų auklėtojai ir amžiaus vagomis išskaudinto veido senelei...

Didžiumos mūsų, Argentinos lietuvių, motinų likimas dabar nežinomas nuo Antrojo Pasaulinio karo pradžios. Jas nuolat gražiausiai prisimename skaitymuose ir kasdieniniame gyvenime, dirbdami ir tramvajais važiuodami, mintyse spėdami prilyginimus, kada pamatome senesnio amžiaus moterį. Tyliai jaučia ir pergyvena kiekvieno sūnaus ir dukros širdis...

O sunkus ir vargingas Argentinos lietuvės Motinos gyvenimo kelias! Didžiuma mūsų sesučių žydinčioje jaunystėje atsisveikino su savo Motina ir atvyko šion šalin laimės ieškoti. Neįprasto gyvenimo svetimoj aplinkumoj našta ne vieną amžinai palaužė, bet didžiumoje, Argentinos lietuvė nugalėjo pirmuose žingsniuose sutikus sunkumus ir šiandien jos laimėjimais didžiuojasi šeima, kolonija ir tauta.

Lietuvę moterį Argentinoje sutinkame dirbant gyvulių skerdyklose, metalo, tekstilės, maisto, rūbų, avalinės ir kitos industrijos srityse bei prekybos įmonėse. Virėjos, namų ruošos darbininkės ir savon sąskaiton sugebėjusios įsikurti madų ir grožio salionus lietuvės, kaip ir daržininkės, ne vien padeda savo vyrams, bet daugelyje atsitikimų tris namo kampus išlaiko ir visos auklėja bei mokslina ateinančiąją kartą. Daugiausia knygų perskaito moterys.

Labai mažai pavienių vyrų gali pasididžiuoti nuosava pastoge; kur tik gražesni lietuvių namai, didesni ūkiai ir stambesnės pramonės ar prekybos įmonės — viskas sukūrta Argentinos lietuvės motinos ir šeimininkės talka savo vyrui, savo šeimai. Didžiausias motinų kreditas ir tame, kad Argentinoje mūsų jaunoji karta baigia vidurinį ar aukštąjį mokslą, išmoksta praktiškų amatų ir užima aukštesnes vietas privatėse ir valstybės įstaigose. Jaunieji technikai, mokytojos ir aukštesni raštinių „empleadai" (tarnautojai), didžiumoje, yra dar iš Lietuvos atsivežti. Tėvas, o ypatingai motina, jiems pravėrė platesnio gyvenimo regračius ir jų gyvenimo kelias jau ne tokis sunkus, koks jis buvo jų tėvams. Žodžiu, Argentinos lietuvė motina ir šeimininkė daugiausia prisidėjo prie to, kad bendras mūsų kolonijos vaizdas būtų kultūringesnis ir kad visa tauta galėtų pamatuotai pasididžiuoti tuo, ką Argentinos lietuviai šiandie turi.

Jaunoji Argentinos lietuvių karta pirmauja moksle, pasireiškia sporte net ir tarptautinėje arenoje ir statoma pavyzdžiu kitų tautų moksleivijai. Mat lietuvė motina atsimena vergijos laikus, suvaržymus ir draudimus, dėl to ji brangina laisvos šalies pažangos progas ir visomis išgalėmis stengiasi, kad jos sūnūs ir dukterys žygiuotų pirmose eilėse kultūrinio gyvenimo kelyje.

Su tinkama pagarba minėkime Motinos Dieną ir neapvilkime savo Motinų troškimo!

MOTINA IR KNYGA.

Į savo išlaidų sąmatas visos Argentinos lietuvės įrašykite kad ir nežymią sumą lietuviškai knygai. „A. L. Balso" knygyne galima pirkti gražiausių lietuviškų knygų, seniau ir dabar išleistų Lietuvoje ir tremtyje.

Padidinkite savo bibliotekas lietuviškomis knygomis!

Vieton beverčių blizgučių, nupirkite savo vaikams gražių lietuviškų knygų.

Rinktinės knygos padės Motinai įskiepyti tėvų meilę savo vaikų širdyse.

Namas be knygynėlio, tai kaip žmogus be širdies.

DĖL MAŽO SKAIČIAUS LAIŠKŲ IŠ LIETUVOS.

Viena byla ir sąryšyje su ja komentarai tą paslaptį atskleidžia.

Sausio 2, 1941 Kaune prasidėjo iš Rusijos atvykusių „teisėjų" byla prieš 52 Lietuvos karius. Dalį sprendimo paskelbė sausio 14, o galutiną birželio 20 tų pačių metų, t. y. prieš 8 metus.

„Naujienų" bendradarbis V. plačiai rašo apie tos politinės bylos eigą ir ragina viso pasaulio lietuvius prisiminti mūsų tautos kankinius, pagerbiant juos, sykiu pasmerkiant okupantus. Teismo procesai be gynėjų, be davimo žodžio pasiaiškinti, vien žvalgybos surinktais parodymais. O kiek mūsų brolių be jokių teismų abeji okupantai išžudė ir ištrėmė! Kas kart vis daugiau vardų surandame, taip mažai laiškų nuo savųjų ateina... Kas kar vis daugiau vardų surandame, vis daugiau sužinome apie budelių nukankintus mūsų brolius:

Štai nuteistieji sušaudyti, kas buvo įvykdyta: Sirtautas Jurgis, Čepulis Juozas, Kaneckas Kleofas, Kulikauskas Kazys, Kelmickas Kazys ir Lišauskas Vytautas.

10 metų sunkių darbų kalėjimo, arba to teismo terminologija tariant, dešimčia metų pataisomųjų darbų stovyklose: Čiumelis Jonas, Sinkevičius Bronius, Jodis Feliksas, Andriušis Bronius, Bružas Stasys, Mačiulis Petras, Kučinskas Antanas ir Vateikis Antanas.

Ir šie visi čia sakyti aštuoni kariai buvo nuteisti mirties bausme, bet pats teismas rado galimu jų bausmę sušvelninti ir jiems visiems paskyrė po dešimt metų sunkiųjų darbų kalėjimo.

Penkiolika metų pataisomų darbų stovykloje: Tarvydas Augustinas.

Dešimčia metų pataisomų darbų stovykloje: Bagdonas Antanas, Bekeris Jonas, Rimolaitis Juozas, Nacas Leonas, Jocas Kazys, Šušinskas Antanas, Narkūnas Balys, Klusas Stasys, Snūdaitis Antanas, Mandrijauskas Stasys, Gudinskas Bronius, Semaška Vladas, Janušas Jonas, Miniotas Antanas, Gisas Maksas ir Denidas Zigmas.

8 metus pataisomų darbų stovykloje: Stulga Pranas.

7 metus pataisomų darbų stovykloje: Miliauskas Emilis, Pipcevičius Stasys ir Ščapanas Mečys.

6 metus pataisomų darbų stovykloje: Narvydas Leonas, Jokubauskas Kazys, Kazlauskas Bronius, Živatkauskas Antanas, Sreblius Juozas ir Čeilitka Jonas.

5 metus pataisomų darbų stovykloje: Drapaitis Juozas, Pupelis Vincas, Kriaučiūnas Alfonsas, Gincas Jonas, Baltrūnas Vytautas, Baltrūnas Bronius, Kaušila Juozas, Baltrušaitis Kostas ir Micijauskas Alfonsas.

3 metus pataisomų darbų stovykloje: Vigelskas Albertas ir Želalis Kostas.

1 metus ir 6 mėnesius pataisomų darbų stovykloje: civilis Gincas Aleksaidras.

Visi nuteistieji savo socialine padėtimi buvo daugumoje darbininkai, valstiečiai, keli moksleiviai, tai yra nebaigę vidurinių mokyklų, keletas studentų ir nei vieno dvarininko, ar pramonininko, ar pirklio sūnaus. Jų amžius tarp 20—25 metų. Visi raštingi.

Mielas mūsų tautos išeivi! Perskaityk atsidėjęs čia suminėtas nuteistųjų pavardes ir vardus, gal kai kuris tavo giminaitis, ar artimas žmogus, gal tu jo pasiilgsti gyvųjų tarpe, gal jo ieškai ir nesurandi, o jis ar sušaudytas, ar Sibiro tundrose besikankina, ar jau tenai miręs.

Ir mirė — žuvo, ar dar gyvas tebesikankina tik todėl, kad norėjo likti savo tėvynei ištikimi, kad nepakentė mūsų žemės svetimų okupantų.

Jie mirė, bet mūsų prisiminimuose gyvais ilgiems amžiams paliks. Čia suminėti tiktai tie kariai, kurie karo teismo buvo teisiami, o kiek jų žuvo be jokio teismo sprendimo, kiek jų į Sibirą išvežtų?

Nenusiminkim, mūsų tauta gyva, yra kas seka, kas vienos ir kitos okupacijos metų nukankintų sąrašus daro. Anksčiau ar vėliau visų jų skaudų likimą mes sužinosime. Juk yra sudarytas ir saugiai saugojamas į Sibirą visų ištremtųjų sąrašas. Lygiai toksai sąrašas kruopščiai sudaromas ir tų, kurie vokiečių okupacijos metu dėl savo tėvynės žuvo.

— PRANAS ALŠĖNAS, pernai iš Europos nuvykęs Kanadon, žurnalistas, „Naujienų" laidoje iš 24. 2. 49 plačiai recenzuoja pirmą padidintą (873) „Argentinos Lietuvių Balso" numerį. Palankūs kolegų atsiliepimai dar labiau padrąsina leidyklą, redakciją ir bendradarbius tobulinti mūsų spausdintąjį žodį šioje padangėje.

— LIETUVOJE, Latvijoje ir Estijoje partizanai stiprina kovą prieš okupantus. Visos Pabaltės partizanų vadas yra lietuvis.

Pasaulio Lietuviai

LIŪDAS DOVYDĖNAS JAU AMERIKOJE

Ernie Pyle laivu iš Vokietijos į Bostoną 20. 2. 49 atvyko rašytojas Liūdas Dovydėnas su šeima ir šie lietuviai:

Aukzėmas, Viktoras, Konstancija, Viktorija, Alfredas. Kaminskaitė Petronėlė. Klimavičius Juozas. Krampas, Alfonsas, Valerija, Christine. Gureckas, Mykolas, Elena, Mykolas. Kolkis, Jurgis, Berta, Lydia. Malinauskas, Ignas, Adolfina, Rita, Adas. Pareigis, Alfonsas, Stefanija, Alexander. Ragelis Antanas. Rakauskas Vaclovas. Rimas, Kazys, Agota, Šarūnas, Arvydas. Rimkus, Juozas, Marija, Zita, Raimundas, Ona, Birutė. Sedlickas, Juozas, Juzefa, Janina, Romanas. Stanaitis Kazys. Aleksaitis Petras. Daugvila, Vaclovas, Zanaida, Irena. Dovydėnas, Liudas, Elena, Elena, Liuda, Jonas. Jokubauskas, Aleksandras, Liucija, Aleksandras, Liucija. Kazlauskas Ignas. Mazeitavičius, Ona, Stanislova, Joana. Rauktys, Justinas, Vytautas. Skruzdis Juozas. Sniečkus Izidorius.

— „NAUJIENOS", bendro darbo pasekmingumui, bendruose srovių parengimuose, pataria vengti kurios nors srovės dominacijos arba antspalvio. Mat katalikų veikėjas Laučka, minint Vasario šešioliktą New Yorke, atsiprašinėjo publiką, kad laisvamanis Tysliava pasakė, jogei maldomis Lietuvos neišvaduosime. Prelatas M. Krupavičius, paklaustas ar bolševikai gali būt nugalėti su malda, nusišypsojęs atsakė: „Su kryžium kiaulės nenugalėsi".

— KIDULIŲ progimnazijoje iš 136 moksleivių, 29 priklauso komjaunimo organizacijai. Juos įrašė tos progimnazijos direktorė Aldona Samajauskaitė. Kitose mokyklose daug mažiau jaunimo priklauso valstybinei okupantų partijai.

— JUOZAS AMBROSE, lietuvis iš Chicago, Ill., organizavęs savo orkestrą įgriežė daug plokštelių. Gastroliavo New Yorke, o dabar griežia Londone. Jo orkestras skaitomas geriausiu Anglijoje; — rašo „Sandara".

— S. KALVARIJOS durpynuose rasti žmogaus griaučiai ir akmeninis kirvukas, 4.000 metų senumo. J. Žiugždai įsakyta „pataisyt" Lietuvos istoriją. Spėjama, kad ir tą kirvuką pavadins rusišku...

— DR. STASYS MATULAITIS, anot „Laisvės", profesoriauja Vilniaus universitete. Savu laiku jis buvo realės gimnazijos direktorius Marijampolėje.

— VASARIO ŠEŠIOLIKTOS proga, Illinois, Ohio ir daugelio kitų valstybių vyriausybė paskelbė savo valstybine švente tą dieną ir dalyvavo minėjimuose.

— V. KNYVA, švietimo komisaro pavaduotojas, padeda savo viršininkui Niunkai „valyti" mokyklas nuo lietuvių patriotiškumo.

— MARGERIS JESAITIS gavo chemijos daktaro laipsnį Tubingeno universitete.

„BI TIK YRA PUSRUBLĖLIS, ATIM KUOGREIČIAUSIA"...

Taip Maironis apibudino caro valdžią, plėšusią Mokesčius (padotkus) nuo Lietuvos valstiečių. Tiesa, kartais dovanodavo mokesčius, negalinčioms išsimokėti sritims.

Vienok dabartiniai Lietuvos okupantai dar žiauriau elgiasi su Lietuvos valstiečiais. Pačių okupantų spauda rašo:

1948 m. spalių 31 d. „Tiesoj" puolami Viešintų valsčiaus buožės už mokesčių nesumokėjimą. Mesys Jonas už pirmąjį ketvirtį turėjo sumokėti žemės mokesčių 5.319 rb., bet jų nesumokėjo. Taip pat Pasausis Jurgis ir Pukėnienė Julė.

Staškevičiūtė dar už 1946 m. skolinga 707,76 rb. Ji buržuaziniais laikais valdžiusi daugiau kaip 40 ha, o dabar vartojanti samdomąją jėgą — pas ją dirbanti Senvaitytė Marijona.

Šilutės ap. tokių „buožių sabotuotojų" daug atiduota teisman. Tai konkretūs pavyzdžiai, kaip kovojama su individualiu ūkiu: uždedami nepakeliami mokesčiai, o paskui teismas juos baudžia pašalinimu iš ūkių ir išvežimu.

— VALDIŠKŲ DVARŲ (kolchozų) okupantai prisisteigė jau 350, pagrobdami žemę iš ją dirbusių žmonių ir juos paversdami savo baudžiaunink ais.

— PABALTIEČIŲ (lietuvių, latvių ir estų) nuo 1940 metų išvežta Sibiran 1.200.000 žmonių, — tokias žinias gavo Tarptautinis Raudonasis Kryžius.

LIETUVIAI RAŠYTOJAI KANADOJ

Pereitų metų gruodžio 12 d. rašytojos M. Aukštaitės namuose Montrealyje įvyko Kanadoje gyvenančių lietuvių rašytojų suvažiavimas, kuriame dalyvavo M. Aukštaitė, Pr. Rudinskas ir V. Širvydas. Laiškais savo pritarimą steigti draugiją davė Pr. Alšėnas, P. Babickas, M. F. Jakubynienė, B. Pūkelevičiūtė, V. Ramūnienė, Dr. A. Šapoka ir Vyt. Kastytis. Svečiais patariamuoju balsu dalyvavo Dr. St. Daukša ir Dr. A. Šidlauskaitė.

Suvažiavimas buvo pradėtas iškilmingomis šv. Mišiomis, kurių metu suvažiavimą sveikino kun. J. Bobinas. Suvažiavimui pritaikintą gražų pamokslą pasakė kun. J. Vilkaitis.

Suvažiavimo metu neatvykus poetui Aisčiui, Dr. A. Šidlauskaitė skaitė referatą, nušviesdama intelektualo vaidmenį visuomenėje. Po to buvo aptarti naujosios draugijos tikslai ir gairės. Nusistatyta vadovautis JAV Rašytojų Draugijos statutu.

Bendras draugijos tikslas bus — įjungti visus Kanadoj gyvenančius, ar su Kanados lietuviais glaudžius ryšius turinčius lietuvius rašytojus ir kelti mūsų tautos kultūrą bei literatūrą.

Pirmojon Centro Valdybon išrinkti pirm. M. Aukštaitė, sekr. J. Neverdauskas, ižd. Pr. Košulis. Į revizijos komisiją pakviesti: Dr. A. Šapoka, Pr. Rudinskas ir M. F. Jakubynienė.

RUSAI NUTARĖ IŠNAIKINT PABALTIEČIUS

Maskvos Politbiuras liepos mėnesį, 1948 nutarė išnaikinti lietuvius, latvius, estus ir Suomijos Karelijos gyventojus. Naikinimas vykintas lapkričio ir gruodžio mėnesiais, 1948. Vieni gyventojai nutarti ištremti Sibiran, kiti žudyti vietoje. Nutarimą pasirašė MGB pareigūnas Abakumov. „Draugo" laidoje iš 28. 1. 49 St. Devenis rašo:

Abakumovo įsakymo vykdytoju Lietuvoje paskirtas kažkoks J. S. Gavėdas ar Gavedovas. Pirmosios okupacijos metu jis buvo „ypatingiems reikalams komisaras" Švenčionių apskričiui. Karo metu šis niekšas tarnavo MGB centre Maskvoje, „užsienių saugumo" skyriuje.

Minėtojo Gavedovo brolis, žmonių vadintas „Pypke", buvo NKVD majoras Vilniuje. Po karo jis buvo tardytojas Prienuose ir daugelį lietuvių nukankino. Galop, 1947 m. spalių mėnesio pradžioje vienas jo kankintas mokytojas nudėjo niekšą, sutaupydamas „darbo"

— STASYS RADAVIČIUS, Prancūzijos kariuomenės kapralas, dėkodamas už jo gaunamą „A. L. Balsą", prašo tautiečių jam parašyti. Jo adresas: II/1. R. E. I. (Infirmerie), Bizerte, Tunisie, Africa.

— LIŪDAS DOVYDĖNAS, Kultūros Fondo pirm. iš Vokietijos atvyko į JAV. Kultūros Fondas perkeliamas Amerikon.

— JULIUS SMETONA baigė teisių mokslą Western Reserve universitete ir žada verstis advokatūra, Cleveland, Ohio, JAV.

IŠ VOKIETIJOS ATVYKO Į JAV

Vasario 11, 1949 iš Vokietijos Bostono uostan atvyko šie lietuviai:

Aleksiūnas Kostas, Sofija, Julija, Algirdas ir Robertas. Andrejauskas Pranas, Andrius, Juozas ir Eleonora. Arciškauskas Juozas, Marija ir Elena. Bagdžius Juozas. Balčiūnaitė Bronė. Beleskevičius Antanas, Bernadeta ir Nijolė. Belvertaitė Ona. Bigelis Juozas ir Ona. Eitmanienė Veronika. Galiūnas Jonas, Pranė, Vytautas ir Rita. Grebliūnas, Vincas, Marija ir Saulius. Gricius Kazimieras. Grybinas, Vytautas, Elena ir Juratė. Markaitis Stasys. Mikelionienė Ona. Nakas Algirdas. Norkūnas, Benediktas, Regina ir Regina. Jalionis, Juozas ir Ona. Petrauskas, Petras, Regina ir Vytautas. Povilaitis Juozas. Sciukaitė Angelė. Širvaitis, Justas, Domicelė, Algis ir Ramunė. Tamošiūnas Jonas. Umbrasas, Vitalis, Modesta ir Silvia. Užubalis Andrius. Valaitis, Jonas, Ona, Juozas, Danutė ir Jurgis. Vilinskas Stasys, Leokadija, Leonas, Petras ir Julė. Volertas, Vytautas ir Bronė. Zableckienė Elžbieta. Žemaitis, Vincas ir Anelė ir Žemaitis, Vytautas, Birutė ir Vaidevutis.

— TREMTINIŲ mokyklos Kasselio apylinkėse, Vokietijoje, uždarytos.

— LONDONO lietuvių chorui diriguoja muzikas V. Metaitis.

NAUJA LIETUVIŲ GRUPĖ NEW YORKE.

Vasario 16, 1949 iš Europos į New Yorko uostą atplaukė šie lietuviai tremtiniai:

Barakauskas, Antanas, Elena ir Algimantas, Burkūnas, Antanas, Valerija, Giedrė ir Vytautas, Gabrėnaitė Genė, Giedra Juozas, Grigaliūnas Elz, Jankus, Juozas ir Ona, Jurgaitis Mykolas, Kaladė, Petras ir Pranė, Kaributas, Juozas ir Ona, Kriščiukaitis, Pranas, Levantina, Rimvydas ir Ona, Kronkaitis, Kazys, Katryna, Vytautas ir Jonas, Markevičius, Kazys ir Stasė, Mitkantavičius, Jonas ir Viktorija, Niurka Jonas, Pažėra Stasys, Rimkus, Kazys, Sofija, Algimantas ir Daiva, Saladžius, Pranas, Bronė, Juozas ir Danutė, Saunorius, Antanas ir Ona, Skališius, Eduardas, Barbora, Eduardas, Paulius ir Liolyda, Vitkus, Valerijonas, Viktorija, Elzbieta ir Viktorija, Vyšniauskas, Jonas ir Angė, Budvilas, Jurgis, Marija ir Kasperas, Mikalavičius, Jonas, Ona, Janina, Ona ir Vidmantas, Norkus Alf., Povilaitis, Kotrina, Romualdas ir Marija, Zeikus, Bronius, Salomėja, Lukrecija ir Žolynas, Pijus, Magdalena, Aleksandras ir Gediminas.

VOKIETIJOJE MIRĘ LIETUVIAI.

LTB V. Komiteto Informacija Nr. 41 patiekia tolimesnį sąrašą Vokietijoje mirusių lietuvių:

Grasas Ernstas, Gotardo, Kalfeld-Gabinskaitė Eva, Kalfeldas Adolfas, Karolio, Sidzikauska Marijona, Zitkauskas Manfredas, Markovicius Vladas, Dailidienė Marija, Adomaitis Juozas, Kutkevičius Aleksandras, Kavalčiukas Nikalojus, Petrolinas Kazimieras, Varasius, Siaurys, Salalis Valerijonas, Preksat Leopoldine, Julijas, Jankus Martynas, Bučnienė-Andrejauskaitė Juozapina, Valiukaitienė Marija, Bielskienė-Sideraitė Eugenija, Aukštuolienė-Paulionytė Anastaz., Krovockas Petras, Stasio, Karalius Aleksandras, Bučkienė-Balsaitytė Ona, Rutkauskaitė Uršulė, Kleinys Ervinas, Liogys Albinas, Šneideris Juozas, Jono, Bortkevičius Vaitiekus ir Gaubienė-Tamutytė Katrumpa.

Gimimo ir mirimo vietos ir laikas galima sužinoti „A. L. Balse".

VOKIETIJOJE NUMIRĖ DAR 99 LIETUVIAI.

L. T. B. Vyriausio Komiteto Informacija Nr. 42 paduoda vardus šių Vokietijoje mirusių lietuvių:

Sviderskaitė Virginija, Augustinavičienė Ona, Martikonis Antanas, Antano, Preibienė Monika, Antano, Šulaitis Vytautas, Tunukas Petras, Stumbrytė Birutė, Matusevičaitė Marijona, Lukošiūtė Dita, Labanauskas Julijonas, Afanasjavaitė Erika, Leono, Dabrišienė Petronė, Rakienė Rozalija, Kairiūkštis Juozas, Antano, Vaičiūnienė - Ramonaitė Antanina, Grybienė Marijona, Bakaitienė-Milvydaitė Elzė, Fedronas Gustavas, Papartienė-Kolečiūtė Ema, Šimkevičius Juozas, Pūdumaitis Jonas, Safranauskienė Anelė, Galinaitis Juozas, Narbutas Vytautas, Griovi§kis Viktoras, Zabielaitė Marija, Saulevičiūtė Marė, Ambrazas Alfonsas, Ambroziejienė-Bitkerytė Mar., Andziulis Vladas, navičius Kazys, Aukštinaitis Antanas, Bačelis Feliksas, Mato, Bagdžius Viktoras, Balceris Vygaudas, Baltrušaitis Jurgis, Baltruškienė Kotryna, Baranauskienė-Kelpšaitė Mar., Baurys Antanas, Berdašius Bronius, Bernotaitė Rožė, Antano, Bernotas Pranas, Juozo, Bikneris Adolfas, Jono, Briknerytė Agota, Jono, Bytautas Martynas, Jono, Bitinienė-Pranckevičiūtė Anelė, Brautienė-Vyšniauskaitė, Ona, Brazauskas Apolinaras, Brikmanas Jonas, Bružas, sūnus Juozo, Budininkaitė Danutė, Bulkaitė Marija, Prano, Bulkaitė Ona, Prano, Burba Virgilijus, Adolfo, Butkus Liudas, Prano, Butkus Alfonsas, Bakanauskas Juozas, Pach-Ašmonienė, Augulis Stepas, Augustiryzas Gustavas, Cachrizienė Ona, Certerytė Aldona, Antano, česnavičius Juozas, Cchvajauskas Juozas, Cigliauskas Antanas, Danisevičius Jonas, Pijaus, Daukšienė-Neumann, Adelė, Dėdelytė Olesė, Digrys Algimantas, Juozo, Dirmantas Kazys, Stasio, Dlugauskas Henrikas, Juozo, Dubickaitė Joana, Jono, Dučkus Gustavas, Kristupo, Dunaitis Jonas, Eidrigevičius Stasys, Mykolo, Endriuškis Juozas, Endžiukaitis Jonas, Federavičienė-Pocevičiūtė Elena, Gavėnytė Marija, Geležiūnas Jonas, Gogelis Povilas, Grajauskas Pijus, Vinso, Gralys Liudvikas, Gralys Zigfridas, Gutauskas Pranas, Hermanavičiūtė Eugenija, Ilkevičius Valentinas-Ben., Ignatavičienė-Kijauskaitė Angelė, Izokaitis Vincas, Jacevičius Vincas, Jakubaitytė Kristina, Jakubaitytė Žibuolė, Jančytė Birutė, Janickas Juozas, Jurgio, Jasiunskas Stasys, Jonauskas Paulius, Jankauskienė Anelė, Janonytė Marija ir Janulis Pranas.

Gimimo laikas ir vieta ir mirimo datos randasi „A. L. Balso" Redakcijoje.

Lietuviu Kultúriné Veikla Vokietijoj

PENKTA VASARIO 16-TOJI TREMTYJE.

Šiemet Vasario Šešioliktosios šventė Vokietijoje gyvenančių lietuvių tremtinių buvo minėta jau penktą kartą tremtyje. Šįkart tačiau tėvynėje vyko itin sustiprėjęs lietuvių persekiojimas, todėl ir čia tremtyje ši šventė minėta dar didesniu susikaupimu, nei kitados. Visose lietuvių tremtinių stovyklose Vasario Šešioliktosios išvakarėse buvo atlaikytos gedulingos pamaldos už žuvusius už Lietuvos laisvę karius ir partizanus. Vasario Šešioliktąją po iškilmingų pamaldų vyko minėjimo aktai su paskaitomis apie Vasario Šešioliktąją, o vakare stovyklos savo vietinėmis ar kviestinėmis jėgomis surengė koncertus, gausiai dalyvaujant stovyklų visuomenei.

BLAŽIENĖ VADOVAVO MINĖJIMUI.

Lietuviai tremtiniai, esantieji pakeliui į įvairias pasaulio šalis, šiuo tarpu laukiantieji laivų, Bremeno emigracinėje Grohno stovykloje taip pat surengė įspūdingą Vasario Šešioliktosios minėjimą. Po iškilmingų pamaldų, kurias atlaikė emigracinių stovyklų kapelionas kun. V. Šarka, įvyko liet. tautinių drabužių parodos atidarymas. Šioje parodoje Kanadon vykstąs dailininkas Tamošaitis parodė savo nuosavybėje esančius tautinius kostiumus. Parodos ruošime dailininkui talkininkavo Bremene nuolatos gyvenanti visuomenininkė Z. Blažienė. Parodą aplankė daugelis saviškių ir svetimtaučių. Vakare parodos salėje įvyko Vasario Šešioliktosios minėjimo aktas, kurį atidarė Z. Blažienė, sudarydama garbės prezidiumą iš įvairių tautybių atstovų. Pagerbus žuvusiuosius už Lietuvos laisvę, į JAV išvykstąs vilnietis veikėjas advokatas Ant. Juknevičius skaitė paskaitą apie Vasario Šešioliktąją. Prezidiume buvusieji atstovai pareiškė lietuviams sveikinimų ir linkėjimų veikiai išsikovoti nepriklausomybę. Oficialioji dalis baigta Lietuvos Himnu. Meninėje dalyje dalyvavo Kauno d. teatro artistė R. Mainelytė, padainuodama kelias liet. liaudies dainas ir Hanau „Atžalyno" teatro dalyviai, vykstą į JAV. Vėliau vietinių Vasario Šešioliktosios minėjimo organizatorių rūpesčiu suruoštas Ald. Valeišaitės meno šokio vakaras, kuriame atsilankė gausus saviškių ir svetimtaučių būrys.

KRŪMINIENĖ LAIMĖTOJŲ TARPE.

Pagal esančią tradiciją Vasario Šešioliktosios išvakarėse Vokietijoje įteiktos literatūros premijos už žymiausius tremties raštytojų kūrinius. Šiemet literatūros premijų įteikimo iškilmės įvyko Švabų Gmiundo stovykloje. Švietimo Valdybos premiją gavo raštytojas Jurgis Jankus už beletristikos veikalą „Naktis ant morų", BALFo premiją — raštytoja Nelė Mazalaitė-Kruminienė už „Legendas apie ilgesį", Lietuvos Raudonojo Kryžiaus jaunimo literatūros premiją — Julius Kaupas už pasakas „Daktaras Knypštukas pragare", skaitytojų premiją, kurią skyrė Lietuvos Paštininkų Sąjunga, gavo beletristas Albinas Marius Katiliškis už novelių rinkinį „Prasilenkimo valanda" ir „Patrios" leidyklos premiją už 1948 m. — knygų iliustratorius Povilas Osmolskis. Per premijų įteikimo aktą specialiai dar buvo atžymėtas ir dailininkas Ad. Varnas, kuriam už nuopelnus lietuvių dailei, švenčiant jo 70 metų amžiaus sukaktį, įteikiant jam Lietuvos Vadavimo Sąjungos premiją ir Lietuvių Dailės Instituto adresą. Literatūros premijų įteikimo aktas baigtas M. K. Čiurlionio vardo meno ansamblio koncertu.

MŪSŲ BALSAS IŠ VISŲ RADIO STOČIŲ.

Šalia iškilmių ir koncertų savo gyvenamosiose vietose, lietuviai tremtiniai pasirūpino, kad su Vasario Šešioliktosios reikšme susipažintų ir svetimtaučiai. Ta proga Vokietijos radiofonuose Vasario Šešioliktosios proga buvo surengtos lietuviškosios muzikos transliacijos. Vasario mėn. 16 d. nuo 12 iki 12,25 val. per Hamburgo, Berlyno, Koelno, Hannoverio, Flensburgo ir Osnabrücko radijo stotis buvo transliuojama M. K. Čiurlionio simf. poema „Miške" ir J. Pakalnio „Romantiškoji uvertiūra". Šie muzikos dalykai karo metu buvo įgroti Berlyne, Berlyno miesto simfoninį orkestrą diriguojant Kauno d. teatro operos dirigentui Vyt. Marijošiui. Tą pačią dieną 13,30 iki 14 val. per Vatikano radiją buvo transliuojamas leituviškai Nepriklausomybės šventės minėjimas. Stuttgarto radiofonas (panašiai, kaip ir pernai) nuo 18,35 iki 19 val. transliavo M. K. Čiurlionio vardo meno ansamblio lietuviškų dainų koncertą. Vasario mėn. 19 d. tas pats koncertas buvo transliuojamas per Miuncheno radiją. Vasario mėn. 16 d. nuo 19,30 iki 19,45 val. ir Bremeno radijas davė lietuviškosios dainos valandėlę, kurios programą sudarė Diepholzo „Aušrinės" įdainuotos lietuviškosios melodijos. Taigi, Vasario Šešioliktosios proga lietuviai buvo užvaldę visus Vokietijos radiofonus. Lietuviškoji daina ir muzika plačiai nuaidėjo po visą pasaulį, primindama jam lietuvių tautą, kietai kovojančią su tamsiomis jėgomis už savo laisvę ir nepriklausomybę.

VLIKAS IR BENDRUOMENĖ

Kiekviena tautinė šventė, o ypač Vasario Šešioliktoji — mūsų tautos ir valstybės svarbiausioji sukaktis — tremtyje ir visame pasaulyje esančius lietuvius labiau uždega lietuviškam darbui. Vokietijoje dirbąs Vyriausias Lietuvos Išlaisvinimo Komitetas savo atsišaukime į lietuvius Vasario Šešioliktosios proga nurodo svarbiausius mūsų nūdienius darbus. „Sunki ir nelygi Lietuvos vadavimo kova reikalauja iš mūsų susitelkti visas gyvąsias jėgas ir vieningai dirbti. Visi tą darbą trukdantieji kliuviniai turi būti iš mūsų tarpo pašalinti. Šiandien mes turime ieškoti ne to, kas mus skiria, bet to, kas mus jungia. Tik suburtomis jėgomis veikdami mes laimėsime" — sakoma VLIKo atsišaukime, kuris baigiamas šitaip: „Trisdešimt pirmąją Lietuvos Nepriklausomybės atstatymo šventę mes sutikome susirūpinimo, susikaupimo ir gedulo ženkle, šaukdamiesi Aukščiausiojo pagalbos įtesėti šioje kovoje iki visiškos pergalės. Laimėjimą mums laiduoja mūsų bylos teisingumas. Iš kieto bandymo išeisime užgrūdinti ir neišsekančiomis jėgomis išvaduotoje demokratinėje Lietuvoje įmsimės atstatymo ir kūrybos darbo. Vardan tos Lietuvos vienybė težydi!"

Lietuvių Tremtinių Bendruomenės Centro Komitetas savo atsišaukime į lietuvių tremtinių bendruomenę, tarp kitų, nurodo didžiausius ateinančių metų lietuvių trošimus: 1. Išvaduoti Tėvynę, 2. Išgelbėti iš bolševikų vergovės kankinamus bei naikinamus brolius ir seseris, 3. Išvykusiems į užjūrius įsipareigoti neužmiršti ir nenutraukti tautinio bendruomeninio gyvenimo ir 4. pasiliekantiesiems bet kuria kaina išlaikyti visą tą tautinį bendruomeninį gyvenimą, neleisti griūti nei mūsų mokykloms, nei spaudai, nei kitoms kultūrinėms įstaigoms. Savo atsišaukime LTB Centro Komitetas baigia: „ženkime su nauja viltimi į ateitį ir darykime visa, kad trisdešimt antrosios nepriklausomos tėvynės sukaktuvės būtų ir Lietuvos laisvės šventė".

Šie abiejų lietuvių tremtinių gyvenimą rikiuojančių veiksnių atsišaukimai buvo išspausdinti visoje lietuvių spaudoje. Jie, kaip mūsų visų politinių emigrantų didžiausi troškimai, kaip mūsų kraujo balsas, bus giliai priimti į lietuvių širdis, nežiūrint, kurioje pasaulio šalyje jis bebūtų ir kokį darbą bedirbtų. Jie rodys gaires visai mūsų išlaisvinimo kovai.

S. Narkeliūnaitė.

Diepholtz, 22. 2. 49.

Lietuviai Sudomino Anglus

D. Britanijos Lietuvių Sąjunga, vykdydama užsibrėžtuosius tikslus, iš kurių vienas — Lietuvos vardo populiarinimas ir Lietuvos bylos kėlimas viešojoje šio krašto opinijoje, tarp kitų darbų, jau pereitais metais bandė dainos-meno pagalba prasiskverbti į platesnius Britanijos visuomenės sluoksnius, kurie iki šiol taip mažai tebuvo informuoti apie mūsų kraštą. Pirmas bandymas pavyko. Mūsų menininkų gastrolės davė teigiamų rezultatų, tad Centro Valdyba, paskatinta pirmojo pasisekimo, neatsižvelgdama net į nuostolius, nutarė dar kartą imtis atsakomybės ir organizuoti naują koncertų grandį anglų žemėje. Valdybos buvo aptartas sąstatas ir man buvo pavesta susitarti su solistais. Susitarta lengvai, nes nei vienas meninikas nestatė jokių materialinių sąlygų, į reikalą pažiūrėjo grynai iš idealistinės pusės, ir štai, nei metams nepraėjus nuo pirmųjų gastrolių, vėl iš lietuvių menininkų krūtinių nuaidi žavinga daina britų saloje, nuaidi jos kloniais ir kalnais. Ji prasidėjo pavasariu žydinčiame Plymouth'e, nuskrido į šaltą ir vėjuotą Forth Williams'ą ir baigėsi Essex'o lygumose. Gastrolės truko du su puse mėnesio ir duota 28 koncertai. Mažai kuris didžiųjų šio krašto didmiesčių neišgirdo ilgesingos lietuviškos dainos melodijų, o taipgi meistriškai atliktų pasaulinio mąsto kompozitorių-klasikų kūrinių.

Mes didžiuojamės ne vien tik dėlto, kad būdami svetimame krašte ir gyvendami tėvynės ilgesiu, tapome atgaivinti ir tą akimirksnį pagyvenome mielosios tėviškės miražais. Ne. Tai yra kur kas daugiau. Tas mūsų džiaugsmas tėra tik liūdininku tų įvykių, dėl kurių turi džiaugtis kiekvienas lietuvis, kokiame krašte, kokioje šalyje ar būklėje jis nebūtų! Nes čia buvo pavaizduotas lietuvių tautos dvasinės kultūros peveikslas, kurio turtingumas ir spalvingumas buvo anglų tautos dvasinės kultūros autoritetu.

Neįsigilinus į dalyko esmę, paša-laičiui gali atrodyti, kad šis mūsų entuziazmas yra perdėtas. Su giliu įsitikinimu drįstu pasakyti, — ne! Ir štai dėl ko. Nepamirškime mes anglo-saksų tautos savybių. Nepamirškime taip pat ir jos reikšmės naujai atkuriamo pasaulio planavime, su kuriuo yra surištas ir mūsų brangios tėvynės likimas.

Praėjusiais metais, pirmą kartą Britanijoje pasirodžius mūsų solistams, tik septyni laikraščiai tepažymėjo šį faktą kukliai, tačiau palankiai įvertindami mūsų dainininkus. Pasirodant menininkams antru kart, išsyk buvo pajustas, užsilikęs iš pereito karto įspūdis, nes ne tik pilnesnės buvo auditorijos, bet ir žymiai šiltesnis buvo sutikimas ir palydėjimas pačių menininkų. Kiekvienas koncertas buvo komentuojamas to miesto ar apygardos spaudoje, nesigailint menininkams puikių komplimentų, o šalia to nepamirštama buvo ir Lietuvos nelaimei — iškelti Lietuvos okupacijos faktai, pareikšta šiltos užuojautos ir linkėta atgauti prarastą laisvę. Platesni, ar siauresni straipsniai tilpo net 43 britų laikraščiuose ir tuo būdu mūsų tautos kultūriniai laimėjimai bei jos siekimai pasiekė milijonus britų, jau neskaitant tos publikos, kuri turėjo laimės klausytis puikiųjų koncertų.

Vaizdo dėliai pacituosiu tik keletą britų spaudos atsiliepimų. Štai po didžiojo-reprezentacinio koncerto Londone, vasario 21 d. pats svarbiausias D. Britanijos dienraštis „The Times" prabyla:

„Nepriklausomybės netekimas priverté daugelį Lietuvos muzikų emigruoti. Dainininkai ir pianistas, šeštadienio vakare Kingsway Hall davusieji koncertą, šiuo metu gyvena Vokietijoje, kur jie tebepuoselėja lietuvių liaudies dainos, bei muzikos kūrimo tradicijas."

Toliau, individualiai vertindamas paskirus menininkus, sako:

„St. Baranauskas yra „Tenore robusto" pagal itališką modelį, su puikiai skambančiu balsu viršutiniame krūtinės registre... I. Nauragis... Jo dainavimas iš tiesų primena Šaliapiną... A. Kalvaitytė pasirodė esanti tikras ir puikus operinis kontraltas... A. Dambrauskaitės didelis soprano balsas ... Jrof. P. Jakubėnas kaip akompanijatorius buvo tiek skoningas, kiek tai iš viso galima įsivaizduoti..."

Provincijos spauda parodė dar didesnio entuziazmo — ypatingai karštai sutiko ir įvertino mūsų artistus. „Evening Gazette" aprašydamas solistų koncertą Stocktone, puikiai

IPOLITAS NAURAGIS,

dainavęs Argentinos meno šventovėje, Buenos Aires miesto teatre „Colon", kuris sykiu su S. Baranausku, A. Dambrauskaite, A. Kalvaityte ir V. Jakubėnu sužavėjo Anglijos visuomenę, nuteikdami ją palankiai Lietuvos bylai.

įvertinęs kiekvieną menininką atskirai, sako: „...puikios muzikos ir reto pajėgumo vokalinės išraiškos paliko neužmirštamą įspūdį. Net kai lietuviai menininkai, po griausmingų plojimų-nuoširdžios ir gausios auditorijos atsidėkojimo — apleido sceną, ir nuleido uždangą, kurį laiką salėje dar niekas nesirįžo pajudėti iš savo vietų... „Kitas Vidurinės Anglijos laikraštis „The Guardian" straipsnyje pavadintame „Operos žvaigždės Annfield Plain" rašo: „Šioje apylinkėje niekas negirdėjome iki šiol nieko panašaus, priimant dėmesin aukštą meninį standartą, prie kurio mūsų publika yra pripratusi..." Škotijos dienraštis „Glasgow Observer" koncerto proga apie Sovietų režimą Lietuvoje rašo: „Sovietiškame režime gyvenant nei vienas nėra tikras, kas su juo gali atsitikti. Šlykščiausių provokacijų keliu žmonės suimami ir niekas jų daugiau nemato ir apie juos negirdi..." Nei vienas laikraštis nepareiškė nepasitenkinimo mūsų artistų pasirodymais. „Birmingham Gazette", „Yorkshire Post", „Northern Echo", „Bridgewater Mercury", „Staffs Advertiser", „Morning News", „Northampton Independent" ir daugybė kitų laikraščių garbingai paminėjo lietuvių vardą ir mūsų tautos kančias. Tektų dar pridurti, kad po Londono koncerto per ilgus metus apie Baltijos valstybes tylėjęs Londono garsusis „The Times" patalpino didelį straipsnį, nušviesdamas Baltijos tautų kančias sovietų vergijoje. Taipogi pažymėtina, kad kovo mėn. 26 d. per britų radiofoną (BBC) tik labai svarbioms paskaitoms ir valdžios nariams skirtu laiku buvo duota Sir Stephen Tallents paskaita, kurioje jis kalbėjo apie savo vizitą į Baltijos valstybes ir apie dabartinius vargus tų kraštų gyventojų.

Šių faktų akivaizdoje turime sutikti, kad šiuo žygiu, — atsilankymu į Britaniją mūsų menininkai atliko milžiniško masto patarnavimą savai tautai. Mūsų mažosios tėvynės vardas, kultūra, jos nelaimės ir vargai, taip mažai tebuvo žinomi britui, — šiandien, dėka pasišventėlių p. p. Dambrauskaitės, Kalvaitytės, Baranausko, Nauragio ir Jakubėno, Lietuva liko įvesta brito sąmonėn kaip kultūringas, kūrybingas ir veržlus kraštas, pilnai vertas siekiamos laisvės.

P. B. Varkala,
D. B. Liet. Sąj. Pirm.

Londonas, 4. 4. 49.

Lietuviškų knygų nedaug teturime, jos gimsta per vargą ir aukas, brangink jas!

Kas Kaip Remia "A. L. Balsą"

SVEIKINU IŠ KANADOS!

Pamatęs naujai rinktą „A. L. Balsą", beto — mano pažįstamo K. Vaitkevičiaus valdomu linotipu, neiškenčiu neprikišęs ir savo trigrašio: Prie nuoširdžiausių sveikinimų, pridedu „A. L. Balso" spaudos darbo paramai DU DOLERIUS.

Ant. Bruškevičius.

Sudbury, 16. 2. 49.

PRENUMERATAS APSIMOKĖJO:

Petronėlė Remeikienė $ 50 aukų,
Aleksandras Orlavičius $ 50 aukų,
Antanas Bruškevičius ir 20 aukų,
Kazimieras Mankus ir $ 10 aukų,
Kazimieras Baltūsis ir $ 10 aukų,
Jonas Ulkė ir $ 10 aukų,
Vincas Kindaravičius ir $ 5 aukų,
Benediktas Barklovas ir $ 5 aukų,
Jurgis Petraitis ir $ 5 aukų,
Antanas Brazaitis ir $ 5 aukų,
Antanas Misiūnas ir $ 5 aukų,
Petras Paulauskas ir $ 5 aukų,
Jurgis Jurėnas ir 5 aukų,
Ona Rukštelytė ir $ 5 aukų,
Petras Žeižys ir $ 5 aukų,
Antanas Steponaitis ir $ 5 aukų,
Jonas Tamošaitis ir $ 5 aukų,
Eugenia Keblaitienė ir $ 5 aukų,
Josė Aneliauskas ir $ 5 aukų,
Vladas Didžiulis ir $ 2 aukų,
Dr. Justinas Kuncaitis,
Edvardas Vaitkevičius,
Romaldas Lapėnas,
Juozas Vinčiūnas,
Bronius Balčiūnas,
Mykolas Šurkus,
Karolis Misiūnas,
Vacys Laurinavičius,
Jonas Kunigėnas,
Antanas Žydelis,
Janina Bartaševičiūtė,
Adolfas Sruoga,
Balys Martinėnas,
Vladas Urbietis,
Vitoldas Katunskis,
Jurgis Šidlauskas,
Edvardas Liveikis,
Povilas Brazdžius,
Jonas Čiolna,
Helena Orlavičiūtė - Boecker,
Antanas Petrauskas,
Balys Chaleckas,
Telesforas Mikalauskas,
Kazys Kapočius,
Kajetonas Paukštė,
Kazimieras Šavinis,
Boleslovas Kesylius,
Vincas Grigaitis,
Balys Babarskas,
Petras Kulionis,
Juozas Bendorinas,
Kazys Arlauskas,
S. L. Arg. 4-tas Skyrius,
Julius Šimonis,
Bonifacas Striuna,
Jonas Vaičiulis,
Gustavas Tyras,
Jonas Kariniauskas,
Balys Zalanskas,
Stasys Grigas,
Matas Rušėnas,
Kostas Petkevičius,
Kostantinas Švedas,
Adomas Burba,
Antanas Šumakeris,
Povilas Sribike,
Kazys Vasiliauskas,
Stasys Paketuras,
Jonas Girdvainis,
Liūdas Pluščiauskas,
Albina Plikytė,
Domininkas Andrėjaitis,
Juozas Jurgelionis,
Boleslovas Zabulionis,
Steponas Siliūnas,
Povilas Minskas,
Jonas Aviža,
Feliksas Naruševičius,
Kazys Bekevičius,
Juozas Neniškis,
Jonė Šikšnytė-Muelbauer,
Stasys Marcinkevičius,
Vytautas Reivytis,
Veronika Sejonaitė,
Juozas Pavilavičius,
Vincas Bagdonavičius,
Nina Burben,
Ignas Šimkus,
Juozas Zoruba,
Antanas Chmieliauskas,
Nikodemas Skrandžius,
Povilas Šakalis,
Romaldas Šakalis

Spauda

* KRIVIO LĖMIMAS, baladės, paraše Rimas Amalviškis (Klemensas Jūra), 80 puslapių, kieti viršeliai. Išleido „Lithuania", Froseburge, 1946; iliustracijos grafiko Vyt. Gavėno. Kūrinys įdomus, lengvai skaitomas. Vienoje vietoje poetas sako:

Užgesinta ugnelė...
O — Perkūne — galingas!
Nenubausk mano šalį —
Būk — žmonėms gailestingas!

Arba vėl:

Iš amžių glūdumų atėjusi,
Išbridusi vargus,
Iškentusi visas skriaudas...
Vėl prisikels, atgims, —
Į naujus rytmečius įžengs! —
Graži, laiminga ir laisva —
Tėvelių žemė — Lietuva!

Galima gauti „A. L. Balse" arba išsirašyti iš autoriaus, nusiunčiant $ 5 šiuo adresu: Illmo. Sr. Klemensas Jūra, Av. Tiradentes 1026, Sao Paulo, Brasil

* TREMTINIO AŠARA, Lyrika, paraše Klemensas Jūra, 70 puslapių, Vytauto Gavėno iliustracijos; autoriaus atvaizdas pieštas Kalpoko, 1944 metais Kaune, atspausta Vokietijoje, 1948 metais. Šį lyrikos kūrinį galima gauti iš autoriaus: Av. Tiradentes 1026, Sao Paulo, Brasil, arba „A. L. Balse". Kaina $ 5. Pirmoje vietoje, Tėviškę Praradus, skaitome:

Išklydome po vieną, būreliais, po kelis...
Į tolimas, nežinomas šalis.
O tėviškės miela, brangi šalis —
Prislėgta skausmo ir sielvartuos tyli...

Tėviškę prisimindamas Klemensas Jūra sako:

Ten pievų ramunė
Ir kvepiantis kmynas;
Rasa dobilėlių —
Sapnuos net vaidinas...

Apie piligrimus Klemensas Jūra eiliuoja:

Šimtais tūkstančių vargo klajūnai,
Nuo Šešupės, nuo Baltmarių kopų.
Tartum žiežirbos, trenkus Perkūnui,
Išsiskiaidėm po plačią Europą.

Po skaudžių pergyvenimų, poetas klausia:

Ak, sunki ši lazda piligrimo!
Ar parnešim į Nemuno šalį?
Ar surasim gyvenimo rimą, —
Ir į Gimtąją žemę takelį?...

Klemenso Jūros plunksnai priklauso:

Kapai be kryžių, novelės, 1936 m. Praeivio Ašara, eilėraščiai, 1937. Didysis Sielvartas, romanas, 1938. Krivio Lėmimas, baladės, 1940 ir Okeanida, romanas, 1947.

* NAUJOJI AUŠRA, mėnesinis lietuvių kultūros žurnalas, Chicago, Ill. Po ligesnės pertraukos pasirodė Nr. 1 (10), gruodžio, 1948. Mažesnis formatas, redakcija ta pati. Gausumas skelbimų rodo, kad žurnalas bando išsilaikyti savo jėgomis. Sveikintina!

* „AISTIJOS" KALENDORIUS 1949 METAMS, nedidelio formato, gražiai įrištas, turtingas istorinėmis informacijomis ir pasaulinėmis lietuvių kultūrinėmis datomis. Daug vietos užrašams. Išleista Kassel - Mat tenberge.

* LITHUANIAN FOLK ART (Lietuvių Liaudies Menas), angliškai paraše J. Baltrušaitis, Ph. Dr., išleido T. J. Vizgirda, Muenchene, 1948. Telpa 82 piešiniai. Plačiausias lietuviškų juostų skyrius.

* BALTIJOS PAŠTO ŽENKLŲ KATALOGAS, 190 puslapių, 1948-49. Kaina 5 pezai.

* LIETUVIŲ KNYGA TREMTYJE, 1945-1948. Katalogą sudarė Lietuvių Bibliografinė Tarnyba Memmingene. Kaina 1 pezas.

JURIDINIS BIURAS "E Š L A V O"

Praneša savo klijentams, kad atidarė naujus skyrius:

a) Nuosavybių pirkimo ir pardavimo:
Namai žemės sklypai ir ūkiai sostinėje, provincijose ir teritorijose.

b) Hipotekos Paskolos:
Duodamos užstatant namus sostinėj ir priemiesčiuose.

Priėmimo valandos: nuo 10 iki 12 ir nuo 16 iki 20 val.
Patarimai nemokami.
c. LAVALLE 1605 (entrepiso derecha) Tel. 35 (Libertad) 3816
BUENOS AIRES

DIDELIS LIETUVIŲ KAROSERIJŲ FABRIKAS
"E L C O M E T A"
Dirba visus darbus kolektyvams ir kamionams kabinas
LIETUVIAMS DIDELĖ NUOLAIDA
Calle SARMIENTO 170 — Tel. 243 - 2414 — LOMAS, F.C.S.

Moteris ir Pasaulis

MOTERYS IR POLITIKA

Besivystydamas kapitalistinis ūkis pareikalavo milžiniškos darbo jėgos. Pasikeitusios gyvenimo sąlygos stumte išstūmė moteris, feodalinej gadynej uždarytas virtuvej, vaikų kambary ir bažnyčioje, į beaugančius fabrikus ir šuoliais pirmyn žygiuojančią pramonę. Išstūmė moteris kaip darbo jėgą, tačiau ne visas. Taip vadinamos ''aukštosios visuomenės'' moterys, tai yra moterys šeimų, kurios buvo ekonomiškai aprūpintos, ir toliau liko užsidariusios namie, gi darbininkijos moterys, skurdžių gyvenimo sąlygų verčiamos išlaikyti savo šeimas ar bent prisidėti prie jų išlaikymo, po 12 ar 14 valandų per parą praleisdavo fabrikuose, dirbdamos nešvariausius ir dažnai sunkiausius darbus, tegaudamos vos pusę ar trečdalį vyro atlyginimo už tokius pat darbus, nes jos juk buvo moterys... Darbo jėgos rinkoje moteris buvo pigesnė prekė, todėl mielai samdoma. Ji nenoromis sudarė konkurenciją vyrams darbininkams, tačiau jie ją pakentė. Bet ''aukštesnės visuomenės'' vyrai daugumoje nė klausyti nenorėjo, kad moterims (žinoma, ''aukštesnės visuomenės'') atsivertų durys į mokslą ir į viešąjį gyvenimą, taip pat ir į baltarankes profesijas, kuriose išimtini ponai buvo vyrai. Jie ir toliau žadėjo moterims apsaugą ir globą, tuo pačiu norėdami išjungti jas iš viešojo gyvenimo ir išvengti jame jų konkurencijos. Bet gyvenimas ėjo pirmyn.

Beauganti technika ir pramonė, sudėtingas visuomenės ūkio organizmas, pareikalavęs savo duoklės ir iš moters, organizuota darbininkijos kova su išnaudojimu, įtraukti ton kovon ir moterį darbininkę, socializmo ypač skleidziama moters išlaisvinimo mintis, — visa tai traukė moterį į viešąjį gyvenimą. Ir kai 20-to amžiaus pradžioje kai kuriuose kraštuose moterims jau buvo pripažinta teisė į vidurinį ir aukštąjį mokslą, pirmasis pasaulinis karas galutinai sulaužė tas užtvaras, kurias moters išsilaisvinimui dar statė papročiai ir mieščioniškas bukaprotiškumas.

Moteris įsiskverbė beveik į visas gyvenimo sritis, griebėsi visokiausių profesijų, bet keista, politine sritimi jos kažkaip nelabai susirūpino. Tiesa, ne visur jos ir galėjo. Ir po pirmojo pasaulinio karo ne visose valstybėse moterims buvo suteikta teisė balsuoti ir aktyviai dalyvauti politiniame gyvenime. Dar ir po 1918 m. buvo girdėti nuomonių, kad politika moters neliečia, tačiau visuose kraštuose moterys nešė ir neša vyrų vedamos politikos pasekmes, ir neša daug sunkiau, negu kas kitas. Juk ir šiandien vokietė moteris, netekusi vyro, sūnaus ar tėvo, išvaryta iš savo tėviškės rytų Vokietijoje ar Čekijos zudetuose, kenčianti pusbadį gyvenimą subombarduotuose Vokietijos miestuose, už visus savo vargus gali būti dėkinga Hitlerio politikai. Pačios aktyviai nedalyvaudamos politikoje (arba negalėdamos dalyvauti) moterys dažnai atsiduria daikto vietoje, su kuriuo elgiamasi, kaip patinkama. Ir Hitleris Trečiąjame Reiche paverte moterį vaikų gaminimo mašinėle.

Hitleris moters gyvenimą įspraudė į labai siaurus rėmus. Moters uždavinys, anot Hitlerio, yra „Kinder, Küche und Kirche'' (Vaikai, virtuvė ir bažnyčia). Prasidėjus karui, Hitleris pats moterį ištraukė iš tų rėmų ir įstūmė į karą. 1938 metų laikotarpyje mes matome vokietę moterį visose valstybinėse ir savivaldybinėse įstaigose užimant atsakingas vietas, kur ji pavaduoja vyrą, matome taip pat ir aktyvių karių kariuomenėje: ne tik ligoninėje ir sanitarinėj tarnyboj, bet taip pat priešlėktuvinėj gynyboj, susisiekime, ryšių palaikyme ir kituose taip vadinamos „pagelbinės'' karo tarnybos postuose.

Ir šiandien, kai neviena tų jaunų moterų (juk į kariuomenę ėmė jaunas ir sveikas) kenčia Rusijoje belaisvių stovyklose, kai šimtai jų be žinios dingo tolimųjų Rytų plotuose fiziškai ir dvasiniai palaužtos, negalima užmiršti, kad visi tie liūdni faktai yra Hitlerio politikos pasėka, tos politikos, kuri šimtų ir tūkstančių vyrų ir moterų gyvenimą nepataisomai sulaužė. Sakoma, kad politiką veda ''dideli žmonės'', tačiau konkrečias politikos pasėkas visuomt ant savo kailio jaučia ''mažasis žmogus'', o ypatingai jas jaučia moteris. Politika apima visą kasdieninį gyvenimą. Juk ir šiandien, kai moteris su rūpesčiu stebi, kaip dėl kainų kontrolės stokos kyla kainos, negalima užmiršti, kad tas nemalonus reiškinys yra surištas su vienokia ar kitokia ūkio politika. Kai Anglijoje darbininkas džiaugiasi, kad yra aprūpintas nedarbo, ligos, invalidumo ir senatvės atvėjais, negalima užmiršti, kad tai yra darbiečių politikos nuopelnas.

Nuo to, kaip kraštas tvarkosi, pareina gyventojų gerbuvis, ir tame tvarkyme moterys negali būti bebalsės. Juk jos, kaip taisyklė, sudaro beveik visur didesnę gyventojų dalį. Tačiau norėdama savo balsą pareikšti ir turėti įtakos krašto reikalų tvarkyme, moteris turi būti sąmoninga ir orientuotis politiniame gyvenime. O tai ji galės tuomet, kai aktyviai įsijungs į visuomeniniai-politinį gyvenimą ir nebus vien pasyvus stebėtojas. Gyvenimas eina pro šalį moters, o visu sunkumu gula ant jos pečių, todėl ji negali užsidaryti namuose (juk tuo ji nuo gyvenimo jai duodamų rūpesčių nepabėgs!) Ji turi pagaliau aktyviai prisidėti prie geresnės ir šviesesnės ateities kūrimo! ''K.'' J. Skiedra

Buenos Aires Lietuvių šeimynų būrelis 30. 1. 49 K. E. Gasevičių užmiestiniame ūkyje prie Klm. 29, FCS, gerbiamos Elenos Butkaitės-Gasevičienės gimtadienio proga. Mūsų kolonijos veteranai su naujai atvykusiomis lietuvių šeimynomis ir Argentinoje gimusiu lietuvių jaunimu. (Foto K. Dobkevičiaus).

DRAMATIŠKAS SESERŲ SUSITIKIMAS PO 50 METŲ.

Ona Leonavičienė, 48 Aetna St., Worcester, Mass., nuvažiavo į Bostoną susitikti savo sesutę Elzbietą Zableckienę, kuri atvyko į Ameriką iš Vokietijos tremtinių stovyklos. Nors El. Zableckienė turi 68 m. amžiaus, ji atvyko į Ameriką viena ir be jokių didelių sunkumų.

Elz. Zableckienė gyveno Vokietijoj 4 metus su savo dviem dukterim tremtinių stovyklose.

Zableckienė prieš 50 metų pagelbėjo savo sesutei Onai Leonavičienei iškeliauti į Ameriką, kuri surado savo sesutę pereitą metą sausio mėn. laikraščių skelbimuose.

Po 50 metų susitikusios sesutės Bostono uoste negalėjo atsidžiaugti, net džiaugsmo ašaromis aplaistė laimingą atvykimą ir malonų susitikimą.

Elz. Zableckienė tiek pergyvenus ir taip įdomiai pasakoja, kad visi neatsiklauso jos pasakojimų.

Po kurio laiko Elz. Zableckienė buvo atsilankius Labdarybės Draugijos Board of Direktors susirinkime, kur ji drąsiai aiškino, kas atsitiko Lietuvoje, ją užėmus komunistams. Pabaigus savo kalbą, ji pareiškė, kad ji viską pasakiusi apie bolševikų darbus Lietuvoje ir tegul komunistai žino kokie jie biaurybės yra. Tegu jie ją ir užmuša, ji nebijanti, bet pasaulis turi žinoti teisybę.

„Amerikos Lietuvis''.

SKAUDUS LIETUVĖS LAIŠKAS IŠ AUSTRALIJOS.

Skaitydama „Australijos Lietuvį'' radau pranešimą su „Argentinos Lietuvių Balso'' Moterų Skyriaus vedėjos, gerb. O. G. Ožinskienės adresu, tat ir rašau keletą žodžių.

Kaip baisiai mus išblaškė pasaulinė karo audra!

Noriu pasidalyti su Jumis ir kitomis Argentinos lietuvaitėmis savo pergyvenimais. Esu 27 metų amžiaus; gyvenu visiškai atskirta nuo lietuvių. Dar Lietuvoje, prie mano ir mano mamytės akių, rusai nužudė mano tėvą. Vėliaus, atėjus vokiečiams, labai daug vargo patyriau. 1944 metais traukėme iš Lietuvos į Vokietiją. Pakelyje numirė mano mylima mamytė. Vokietijoje teko sunkiai dirbti ir badauti, kol 1945 metais amerikiečiai mus išvadavo iš baisaus vargo. Paskui dirbau pas amerikiečius. 1948 metais iš Vokietijos atvykau Australijon su savo sužadėtiniu, V. Lebedinsku ir už mėnesio laiko čia už jo ištekėjau. Mano vyras dirbo lentpiūvėje ir buvome pradėję kurti naują gyvenimą. Bet vėl skaudi nelaimė. Dviems mėnesiams praslinkus po apsivedimo, laike darbo lentpiūvėje tragiškai žuvo mano mylimas vyras ir aš vėl likau viena šiame pasaulyje.

Dabar dirbu vienos australietės namuose po 8 valandas kasdien. Gaunu 4 svarus savaitei. Gyvenu pas italų tautybės moterį Sakresteni, mokėdama po vieną svarą savaitei už maistą ir butą. Taigi atlieka trys svarai, kuriuos taupau ateičiai. Vakarais skaitau lietuviškus laikraščius, nes tai vienintėlis susižinojimo būdas su lietuvišku pasauliu.

Didesnis miestas, Pertch, nuo čia už 210 mylių, o už 7 mylių yra Margaret River miestukas. Kas ketvirtas sekmadienis jin nuvažiuoju, nes ten yra krautuvės, kinas, ligoninė ir bažnyčia. Taip norisi nors vieną lietuvį sutikti ir pasikalbėti lietuviškai, bet tenka pasitenkinti vien skaitymu savo gimtąja kalba.

Būsiu labai dėkinga Argentinos lietuvaitėms, jeigu kuri man teiksis parašyti ir atsiųsti knygų ar spaudos. Baigiu rašyti, nes jau vėlus laikas, o reikia anksti keltis ir eiti darban. Mano adresas: East Witcheliffe W. A. - Australia, Liūda Lebedinskienė.

E. Witcheliffe, W. A., 20. 3. 49.

MOTERIS IR ASTROLOGIJA. ĮDOMU IR VYRAMS.

Pagal astrologijos mokslą, moterys, gimusios Arijano ženkle tarp kovo 21 d. ir balandžio 20 d., yra geriausios motinos. Geriausios šeimininkės gimusios Tauro ženkle — tarp balandžio 25 d. ir gegužės 20 d. Maloniausios ir vyrus geriausiai suprantančios gimusios Dvynių ženkle tarp gegužės 21 d. ir birželio 20 d. Elegantiškiausios moterys gimusios Liūto ženkle tarp liepos 23 d. ir rugpiūčio 22 d. Geriausios vyrų bendradarbės biznyje ar profesinėj tarnyboj gimusios Virgo ženkle tarp rugpiūčio 23 d. ir rugsėjo 22 d. Didžiausiu išlaidumu, bet elegantiškiausiu skoniu pasižymi moterys, gimusios Libros ženkle tarp rugpiūčio 23 d. ir spalio 22 d. Žavingiausios moterys yra gimusios Skorpiono ženkle — tarp spalio 23 d. ir lapkr. 22 d. Meiliausios ir ištikimiausios gimusios Sagitariaus ženkle — tarp lapkr. 23 d. ir gruodžio 21 d. Gudriausios moterys gimusios Kaprijono ženkle — tarp gruodžio 22 d. ir sausio 19 d. „V.''

„VEDYBOS IR JŲ HIGIENA'': Visos ir visi įsigykite. Naudinga ir pamokinanti knygelė vyrams ir moterims. Kaina $ 2, su persiuntimu paštu. Reikalaukite „A. L. Balse'', Boedo 737, Bs Aires.

Kasdieniniai Reikalai

MOTERIS LAIVO LEITENANTĖ JAV LAIVYNE.

Iš San Francisco uosto į Pearl Harbour išplaukė JAV keleivinis laivas Gen. H. W. Butler, kurio įgulos tarpe yra moteris, laivyno leitenantė Clarice Pierson.

Laivo įgulą sudaro 300 vyrų; gabena 370 keleivių, jų tarpe 125 moteris ir vaikus.

— A. ŽALINKEVIČAITĖ - PETRAUSKIENĖ okupantų spaudoje rašo iš Kauno, eiliuodama ir pažymėdama, kad „tiek nedaug tereikia'': tik panorėk, ir jau matai gimtinės dangų... Bet, atvykę iš Vokietijos pasakoja, kad ten gautas pranešimas iš Kauno, būk A. Ž. Petrauskienė pro Kauną tapo nugabenta Vilniun, pristatyta prie radio, paimtas jos parašas po straipsniu, o ji pati, nemačiusi nei Kipro, nei jo naujos žmonos, tapo ištremta Sibiro katorgon.

— SALOMĖJA NĖRIS parašė žodžius, o Juozas Tallat-Kelpša muziką „Stalino Kantatai''. Dabar Didysis Maskvos orkestras griežia tų mirusių lietuvių kūrinį, kaipo geresnį už rusų parašytus Stalino garbinimui veikalus.

VIKTORIJA ZAKEVIČIENĖ.

Pietų Amerikos lietuviams šis vardas nėra pažįstamas. Supažindiname: Tai lietuvė, 84 metų amžiaus, gyvenanti Seattle, Wash. Pirmiau ji gyveno Chicago, Ill., bet, kaip rašo „Sandara'', Amerikos platybė ją 1903 metais su šeima išviliojo į Seattle.

O štai jos pasižymėjimas: Būdama 84 metų amžiaus surado „Sandarai'' šešis naujus skaitytojus!

„Sandara'' talpina jos paveikslą su sūnum Viktoru. Tai tikrai gražus pavyzdys visos Amerikos lietuvaitėms!

— KRISTINA GRAUŽYTĖ, dirbanti JAV lėktuve kaipo keleivių palydovė, susižeidė virš Denver, Colorado. Gydėsi pas savo tėvus, Chicago, Ill.

VERĖ ŠVENČIONIENĖ-ŠĖSUPĖ, poetė, „A. L. Balso'' bendradarbė, atvykusi iš Comodoro Rivadavia su dukra Lilija atostogavo pas savo sesutę ir švogerį M. J. Zavickus, Boulogne, Bs. Aires provincijoje. Gerb. Švenčionienės plunksnai priklauso daugelis mūsų laikraštyje tilpusių eilių, apysakaičių ir korespondencijų iš tolimos Patagonijos lietuvių gyvenimo.

VISOS BŪKIME VIENINGOS PER MOTINOS DIENĄ!

Seniau Argentinoje gyvenančios ir dabar svetingon šalin atvykstančios lietuvaitės — būkime vieningos!

Motinos Dienos minėjimo proga pasižadėkime savo elgesiu visuomet gerbti savo Motinas, o tuomi prisidėsime prie bendros mūsų tautos kovos už Lietuvos laisvę.

Ona G. Ožinskienė,
Moterų Skyriaus Vedėja.

BALSAS IŠ PATAGONIJOS.

Gerbiamoji ponia O. Ožinskienė:

Nežinau, ar Jūs mane prisimenate, bet pirmiausia norėčiau pasveikinti ir palinkėti viso geriausio, o dabar eisiu prie reikalo: Labai norėčiau, kad ir man siuntinėtute „Argentinos Lietuvių Balsą'', nes esu labai susidomėjusi Vaikų Kampeliu.

Esu sukūrusi mažą eilėraštį, žinoma, su Mamytės pagelba. Norėčiau matyt jį paskelbtą Vaikų Kampelyje, jeigu bus tinkamas. Vėliau parašysiu daugiau ir stengsiuosi ir kitus lietuviukus paraginti.

Žinoma, man sunkoka lietuviškai rašyti, bet po truputį išmoksiu: Balandžio 23 dieną šių metų man sukako 10 metų amžiaus.

Su didele pagarba,
Janė Jeleniauskaitė.
Com. Rivadavia, Chubut.

GENOVAITĖ PILYPAITĖ, pavyzdinga Argentinos lietuvaitė, Susivienijimo veikėja ir „A. L. Balso'' bendradarbė, kuri kalbės Lietuvių Klūbo salėje, Boedo 737, Bs. Aires, Motinos Dieną minint, šeštadienį, gegužės 7 d.

GRAIKIJOJE 73 METŲ MOTERIS PAGIMDĖ DVYNUKUS.

United Press telegrafo agentūra 15. 4. 49 pranešė iš Atėnų, kad Graikijos kaime Grevena, 73 metų amžiaus moteris, Christiana Antoniou, pagimdė dvynukus. Abu berniukai ir motina jaučiasi gerai.

PARTIJA KOVAI SU SENBERNIAIS.

Reuteris iš Vienos praneša, jog advokatas Dr. Julius Leddihn oficialiai papraše leidimo įsteigti naują politinę partiją, kurios tikslas bus priversti visus 30—65 metų amžiaus senbernius vesti. Pats Dr. Leddihn yra 75 m. amžiaus senbernis. Jis pareiškė tikįs, kad moterys jo partiją vieningai parems, ir jis mano pravesti į parlamentą 7—8 atstovus. Partijos atstovai tegalės būti nejaunesni kaip 45 m. amžiaus. „Ž.''

VAIKŲ KAMPELIS

NAŠLAITĖLĖ.

Kitų užauginta,
Be gimtų namelių,
Vargo iškankinta,
Nepažįst' tėvelių.
Ji kapo nežino.
Savo motinėlės,
Kurią nukankino
Priešai tėviškėlės.
O tėvelis krito
Prie josios lopšelio,
Kai aušrelė švito,
Žiauriojo birželio.
Kai širdelę skauda
Nėr kas nuramina,
Kas nutildo raudą,
Švelniai apkabina.
Tik skaisti saulutė
Našlaitėlę glosto,
Su švelnia rankute
Ašarėles šluosto.
Vėjas apkabinęs
Veidelį bučiuoja,
Paukščių sutartinės,
Sapnams užliūliuoja.

L. Kančauskas.

PASAKOJO MOTINĖLĖ.

Pasakojo motinėlė,
Kaip Lietuvoj
Basom kojom bėginėjo,
Žalioj lankoj,
Minkštoj pievoj —
Gėlelytes rinkinėjo.

Kaip sesutės-lietuvaitės
Žaliąsias rūtas ravėjo,
Kaip pačiam prievakarėly
Lakštingalėlė čiulbėjo.

Kaip lietuvis-artojėlis
Arė, sėjo ir akėjo,
Ir kaip ant pačių sekminių
Gelsvi rugiai pražydėjo.

Janė Jeleniauskaitė.
Com. Rivadavia, 24. 4. 49.

MAŽIEJI SKAITYTOJAI!

Praśykite savo tėvus, vyresniuosius brolius ir gimines, kad supažindintų jus su Lietuva. „A. L. Balso'' knygyne yra daug lietuviškos literatūros vaikams. Yra paveikslų, žemėlapių,

Grožio Salionas "BERTA"

Ilgalaikis plaukų garbanavimas, dažymas, pridėjimai. — Manicura.
Savininkė lietuvaitė:
CARLOS CALVO 418 Buenos Aires

Užsisakykit valandą telefonu: 33 - 5833

Buvusi "ESMERALDA" šukuotoja

PEINADOS "ENRIQUE"

MOTERŲ PLAUKŲ KIRPYKLA

ENRIQUE LUKAŠEVIČIUS, savininkas

pats dirba, kad patenkinti savo gausią klijentelą.

Darbas atliekamas moderniškiausiais aparatais, pigiomis kainomis.

DOMINGUEZ 524 — PIÑEYRO

Motinos Dienos Proga

MŪSŲ JAUNIEJI BROLIAI!

Mes, lietuviai, gyvenantieji Argentinoje, gelbėjom savo jaunesniuosius brolius kaip kas išgalėjom. Darėm pakvietimus visokiais būdais ir per visokias įstaigas. Vieni jų (iškviestųjų) jau atvažiavo, kiti atvažiuoja, o treti laukia eilės. Ne tik mes juos kvietėm, bet mes jų ir su išsiilgimu laukėm. Laukėm seserų, brolių, laukėm lietuviškų žmonių, laukėm savų inteligentų, kad jie mums (kiek atitolusiems nuo idealizmo) primintų jaunystę, primintų Lietuvą na, ir jungtų vienon krūvon.

Mes sutikę vieną iš atvažiavusiųjų šypsomės kuo linksmiausiai, sveikinam ir norime kad tik jie jaustūs geriausiai ir net norim jiems pataikauti, kad tik kaip greičiau užsimirštų pergyventus vargus ir iškentėtas nelaimes ir kad mus laikytų savo vyresniaisiais broliais... o jie atkerta: „mes su jumis nesutapsim, mes čia nepriprasim...''

Jie mus vadina senaisiais lietuviais ir kad mes atvažiavom iš savo valios ir laimės ieškodami. Taip, mes atvažiavom laisva valia ir laimės ieškodami, (ir kas jos neieško?) bet kadangi vietoj laimės radom baisų skurdą, vargą, didžiausį išnaudojimą ir bedarbę, vienok mes nevaitojom tiek ir nesiskundėm, kadangi ir tas mums buvo uždrausta. Jei nusiskundėm kam, pirmas atsakymas buvo: ko atvažiavot?! Net ir grįšti mes negalėjom... negalėjom grįšti ne kaipo blogi Lietuvos vaikai, bet nenorėjom grįšti tuščia sauja, nenorėjom grįšti „ant skolos'', bet beveik visi manėm sugrįšti kaip tik užsidirbsim kelionei ir parvešim Lietuvon tą, ką išvežėm. Bet, deja, mažai kas grįžo...

Matydami, kad kitos išeities nėra, vietoj aimanavimo — stvėrėmės darbo, kas kokį galėdami (kokį gaudami) ir taip kovodami su bedarbe, su aplinka ir klimatu, visi atsistojom ant kojų ir pripratom...

Jum atrodo, kad mes pripratom, nes giriam Argentiną. Taip, Argentina, mūsų antroji Tėvynė. Negalima jos peikti, kada išgyvenom čia jau virš 20 metų ir mūsų vaikų čia yra gimtinė, ir jei peiksim, tai tiesiog eisime patys prieš save, bet mes esame lietuviai ir lietuviškai jaučiamės visur ir visuomet.

Ir kodėl mes negalim sutapti? Gal del to, kad vieni ar kiti mokytesni? Ak ir čia labai klystat! Mačiau daug lietuviškų šeimų, kuriose buvo vienas brolis aukštu generolu, kitas laiškanešiu, o trečias skaityt nemokėjo. Viena sesuo artistė, kita gerai ištekėjo, o trečia kur tai tarnavo. Ir pažvelgus — koks skirtumas jų išsilavinime, na ir turte, bet ar jie nesusiprato? Kaip suvažiuodavo pas tėvus, kaip susėsdavo prie vieno stalo, kaip jie visi jautėsi savi, kaip jie vienas kitą suprato ir kaip jie visi vienodai savo motiną šaukė — MAMA! Mes taip pat esame visi Lietuvos vaikai, kas gudresnis, kas turtingesnis, bet visi, jei taip galima išsireikšti, iš to pačio lizdo išėję, ir beveik visi to pačio luomo, nes Lietuvoj kito luomo kaip ir nebuvo, vien kaimo — gamtos vaikai, na ir miestiečiai; bet kiek tų mūsų miestų buvo ir kas tuose miestuose gyveno, jei ne iš kaimo išėję žmonės? Ir į visą tai žiūrint, stebėtina man, kodėl mes negalim sutapti?

Mes galim ir TURIM sutapti! Mūsų senutė močiutė Lietuva suvargusi ir nuskriausta dar daugiau NUSIMINS, jei jos TIKRI vaikai nebegali suprasti vienas kito.

Nėra jau mūsų tiek daug, kad mes nebegalėtume taip apsiprasti ir seniai jau visiems šitas žinoma; jei eisim visi sykiu, tai ir mūsų priešą bus nugalėti lengviau.

Taipgi negaliu nutylėt nepastebėjus, kad tie mūsų jaunieji broliai save teoriškai aukštai kelia. Jie tik mato save, savo vargą ir tėvynę Lietuvą. Lyg jų vienų būtų tėvynė Lietuva! Ne, broliai! Mūsų tėvynė taip pat Lietuva ir nei kiek neapsiriksiu pasakydama, kad mums, taip pat svarbu ir gal net daugiau mūsų tėvynės Lietuvos reikalai, tik tiek, kad jūs turite daugiau energijos, daugiau idealizmo, bet atminkit, kad ir mes buvom jauni ir dar jaunesni negu jūs dabar esate, už tai mes žinom jūsų mintis, už tai mes žinom, kad jūs degate idealizmu ir energija ir užtai mes jums dovanojam jūsų iššišokimus.

Jūs tik šaukiat: Lietuva, Lietuva, Lietuva! Neatmenu, koks apaštalas sakė savo žmonėms: „Tas neįeis į dangaus karalystę, katras iškėlęs rankas į dangų tik šaukia: Dieve! Dieve! Dieve! — kad įeiti į dangų, neužtenka vien maldos, reikia ir gerų darbų.'' Taip ir jūs: nepagerinsit Lietuvos būklės ir kiek tik šaukdami. Reikia ir gerų darbų, REIKIA DIRBTI! Taigi, išvien su mumis į darbą, išvien su mumis, o mes su jumis ir išmušus valandai paaukokim tik darbą ir per darbą mes Ją atgaivinsim... Nedejuokit, nenusiminkit, „nebijokit vargo kieto'' — šitaip mus mokino Maironis, kad „be vargo kieto ir galingi pūva''. O Jūs argi ne Maironio mokiniai?

Šatrija.

Buenos Aires, 14. 4. 49.

MOTINOMS.

Išvydom pasaulį per Jūsų kančias.
Užaugom ant rankų baltų,
šiandien šluostom ašaras karčias,
Nuo Jūsų išvargusių veidų —
Kai verkiat dėl mūsų kalčių...

Kurios ilsitės kapų tylumoj,
Palikusios mus pasauly klajoti.
Siunčiam padėkos žodžius maldoj.
Renkamės Jūsų kapus apraudoti —
Jei žinom kur randasi jie...

Mes, išblaškyti Jūsų vaikai,
Nors mintimis šiandien lankome Jus.
Ar tai slegia šalto Sibiro kapai.
Ar Tėvynėj kenčiat vargus —
Ir laukiat mūsų sugrįžtant...

Lenkdami galvas prieš Jus,
Mūsų motinos — sengalvėlės.
Su ašarom dėkuojam už vargus,
Nemigo naktis ir ašarėles.
Šią šventą „Motinos Dieną''.

Buenos Aires, 16. 4. 49. L. Kančauskas.

Poezija

PER TOLUMAS IR LAIKĄ.

(„A. L. Balsui, Motinos Dienos proga)

Per tolumas ir laiką aš tave pažįstu
Ar tu, kaip motina, po kryžiumi graudi,
Ar tavo veidas sekančia aušra pražįstų,
Ar tu suvirtusias kely naktis brendi, —

Ar žvaigždės degtų tarpe tavo pirštų,
Iškiltų saulės spindinčia šviesos upe,
Ar švyturiai į gilumas nugrimstų —
Užkimtų šauksmas mirštančiam varpe.

Kai skleidžias kvapūs vakaro takeliai
Naktibaldoms ir nokstančiais rugiais
Tu ateini — sulinksta mano keliai —
Apkritusi lapeliais rūtų ir šilainių kadugiais.

Ir kaktą priglaudžiu prie tavo rūbo
Bučiuoju tulpėms kvepiančias rankas,
Kurios nuo vėjų ir audrų sugrubo,
Į dangų keldamos didžias aukas.

Augustaitytė-Vaičiūnienė.

Schweinfurt, 24. 3. 1949.

DAUG DAUG DAINELIŲ...

Daug daug dainelių, mieloji sese,
Aš padainuoti senai žadu. —
Tiktai ne šiandien, tiktai ne šįčia,
Toli nuo savo gimtų namų...
Ištiesk sesute man baltą ranką,
Pakelki savo žydrias akis, —
Aš tau priminsiu tėvynę brangią,
Aš tau priminsiu tylias naktis...
Kartu užaugom, kartu pražydom,
Senoj bakūžėj sodžiaus gale.
Tu jaunas dienas pagirdei vėju... —
Kaip rūta dyguš buvai žalia...
Mane tėvelis žagre, išmokė
Derlingoj žemėj suart vagas:
Tave močiutė dainoms išmokė
Supinti savo gelsvas kasas.
. . . . . .
O kai mes grįšim senon bakūžėn, —
Mes išdainuosim visas dainas!
Tiktai ne šiandien, tiktai ne šįčia... —
Toli nuo savo gimtų namų... „Ž.''

PARTIZANO SESUO.

Visą naktį prarymojau po klėtelės langu —
Kas, Dievuliau, nūn ištiko brolužėlį brangų?
Glūdi laukas įsisuręs tirštuose rūkuose —
Visi miega, tik motulė nerami, sukosi.
Spaudžia širdį, spaudžia mintį baisiąją į ranką —
O gal šitą pilką naktį partizanus renka?
Kaž kas šmėkšteli pro vyšnią atsargiai, sulinkęs —
Jai širdis nustojo plakti, nerimas užtvinsta.
Taip. Tai jis. žingsnius pažino ir beldimą durų —
Nesijudina iš vietos, tartum kas užburė.
Ak, dar gyvas, dar sugrįžta į kiemelį gimtą —
Dienos saulėj pasirodyt jam čionai užginta.
. . . . . .

ALĖ RŪTA.

NELĖ MAZALAITĖ.

Daina vandenyje

Smuikininkas su sūnumi, žmona ir jos broliu bėga iš savo krašto. Jau seniai smuikininko šeima paliko miestą, be gailesčio paliko namus ir turtą, tačiau iki paskutinės dienos laikosi kaime, žmonos tėviškėje: širdyje jie tiki — kol yra dar kiek laisvos žemės kiek užmina kojos pėda — visa šalis dar gali būti išgelbėta. Štai todėl, kai senas tėvas užkinko porą arklių ir jauniausias sūnus, studentas, važiuoja su sesers šeima — jau nėra ramus pasitraukimas, tiktai bėgimas.

Jiems tenka keliauti pro kulkas ir ugnį, ir atrodo, kad visas karas yra sukeltas persekioti šiems keturiems žmonėms. Ne, ne keturiems, nes keliai yra pilni vežimų, yra pilni pėsčiųjų: maras yra čia už nugaros, ir kas nori išlikti — bėga.

— Tarytum mes esame smiltys, mes visi, kurie čia keliaujame, — sako kartą smuikininko žmona. — Esame dulkės, ir vėjas mus supūtė į šitą kelią. O koks jis yra siauras, kada reikia bėgti!

Ir ji apkabina savo kūdikį ir tvirtai laiko savo rankose, o jis juokiasi dėl visko, kur tėvus gąsdina nerimas.

Jis šypso ir tada, kai iš paskos atskrenda lėktuvai, jis juokiasi ir iškėlęs pirštą rodo:

— Kiek daug varnų!

Šitie paukščiai sklendžia vis žemyn, jie suka ratą, leidžiasi ir tuomet arkliai neraginti sustoja ir karpo ausimis, o žmonės puola iš vežimų. Smuikininkas iššoka taipgi, jis padeda išlipti žmonai, — laikydama vaiką glėbyje ji bėga pirma jo ir pakėlusi akis aukštyn žiūri, kaip ryškiai žymi penkiakampės žvaigždės.

— Tarsi senas rabinas iššauke jas iš užkeikimo knygos, — ramiai pagalvoja ji, ir šitai yra jos paskutinė mintis.

Kai smuikininkas praveria akis — jis guli kniūpščias miške ir stipriai laiko rankoje smuiko futliarą, taip kaip sėdėdamas vežime. Atkėlęs galvą, pro pušis mato dangų, tyrą ir pilkšvai mėlyną, ir girdi, kaip aplinkui krenta neprinokusios bruknės. Tyliai klausosi ir pamažu supranta: — Tai kulkosvaidžiai, — mano jis ir taria, jog jį čia atitrenkė bombos smūgis. Ir ūmai, negalvodamas, jis ima šaukti žmoną — garsiai, beveik staugiamai šaukia jis, tačiau ji neatsiliepia, ir pašokęs niekur nemato jos. Čia pat guli studentas, guli jo svainis, jis laiko saujos gniaužte botagą, ir jo veidas yra purvinas — bet jis yra gyvas. Netrukus jis atsikelia ir svyruoja, pasistovi atsirėmęs medį ir pagaliau prabyla:

— Girdi? Jie jau tolinasi.

Dabar smuikininkas jau yra visiškai atsipeikėjęs ir bėga į plentą — jis bėga ir jo kojos yra sunkios, su kiekvienu žingsniu jis įauga į žemę, tarsi jaunos eglaitės.

Štai čia stovi bėgančiųjų vilkstinė — ateina jis — čia turi būti jų vežimas ir čia, kelius žingsnius į šalį, buvo pasitraukusi jo žmona, laikydama ant rankų jo berniuką.

Jinai tebelaiko jį — mato jis, kai visur blaškydamasis ieško jų: plento pakraštyje tvasko viena ranka, nurauta nuo pat peties, ir ta ranka, nagais įsikirtusi, laiko vaikučio liemenį. Jo veidas yra visiškai nuneštas, tiktai ant paties pakaušio styri kuokštelis šviesių plaukų.

Jis sukinėjasi, žvalgosi, ir už kelių žingsnių marguoja jos suknelės skiautė ir guli rausvo batelio pusė. Jo koja suklupo už kažko — jam pasirodė, kad jis užlipo ant kažkieno dar pusiau gyvos galvos, tačiau tas jį nei sujaudina, nei išgąsdina — jis eina ir lasinėja tik tai, kas yra likę iš jo šeimos.

— Kokia mozaika, — murma jis, ir taip besisukinėdamas jis vėl grįžta prie savo vežimo.

Prie to vežimo šipulių sustoja atėjęs studentas jis jau nebesvyruoja ir šaltai žiūri į daiktų liekanas. Vienas arklys guli keistai sukniubęs ant nosies, ir jo kairė ausis sukarpyta į smulkiausius skutelius, tarytumei karčiai. Šalia stovi antrasis juodbėris, visiškai nepaliestas ir baukščiai kasa koja žemę — gulinčiojo pakinktai traukia jį žemyn. Sukandęs dantis, studentas išsitraukia peilį, atpiausto odas ir virves ir pastumia arklį į miško pusę.

— Kokia mozaika, — murma smuikininkas ir vėl sugrįžta prie rankos, apkabinusios sulamdytą vaiko kūną— ir staiga jam pasidaro taip šlykštu nuo tų sudarkytų mėsų, jog jis ten atsisėda beveik be sąmonės.

Bet netrukus jį atkelia stipri vyro ranka: svainis stovi šalia jo, išbalęs žiūri į sesers ranką ir be žodžių traukia smuikininką į šalį.

— Aš neisiu, — sako tas, tačiau kai jį traukia už pažasties, jis pasiduoda ir eina vilkdamas kojas.

Tarsi pro vatą jo ausys girdi naują lėktuvų artėjimą, be galvojimo guli griovyje, o paskui junta, kaip kareivis jį užtempia ant tanko.

Studentas prilaiko jį važiuojant, paskui pastebi, kad tebelaiko botagą ir nusviedžia jį į plentą. Tuomet smuikininkas įsižiūri, jog ir jo paties ranka užimta — joje suspausta smuiko futliaro rankena. Jis nori numesti smuiką, tačiau jam atrodo, kad jo nagai įaugę į delną ir jis negali atgniaužti rankos.

Šitaip jam atrodo per visą kelionių laiką, kai jį sodina į vežimą, ar į traukinį. Kai jis miega troboje, daržinėje ar lageryje — dienas ir savaites jis laiko suspaudęs smuiką savo rankoje.

„Taip aš vaikščiosiu visą gyvenimą'' — galvoja jis. — „Aš keliausiu kaip prakeiktasis amžinas žydas su ta našta, nes aš esu toks pat kaltas, kaip ir karas. Argi aš neturėjau laikyti viena ranka sūnų ir antrąja apkalbinti savo žmoną, savo mylimąją? Šitaip būtume mes visi išlikę ar visi žuvę!''

Toji mintis pasidarė jam vienintėlė — ji plaka kaip pulsas ir kartojasi be paliovos. Jis negali išlįsti iš jos, negali ir nenori — jis tyli, visą laiką tyli ir galvoja vis vieną ir tą patį.

— „Jis išeis iš proto'', — baugiai mano studentas ir neišgalvoja, kaip turi kovoti su nauja nelaime. Jis pats yra labai jaunas ir neregėjęs vargo, užtat bėgimas iš tėviškės yra neišreiškiamas smūgis. Dabar naktimis jis sapnuoja lavonus, o kai galvoja apie namus — mato juos degančius, ir tėvus nužudytus. Jis negali užmiršti sesers — ji buvo visuomt laiminga ir gera, o berniukštį jis mylėjo labiau už brolius tikruosius. Šitą rudenį dirbo jam malūnėlį ir vilkelį, o vaikas juokėsi kaip švilpukas, ir taip mėgo sėdėti ant jo pečių. Ne, kai tik jis pagalvoja apie viską, jo akys darosi drėgnos ir širdis kruvina iš gailesčio ir kersto.

Kartais jis kalba smuikininkui:

— Klausyk, grįžkime namo: jeigu mes nudėsime keletą tų raudonų gyvačių — bus lengviau. Argi tu nenori atkeršyti už saviškius?

Tačiau smuikininko akys yra tuščios ir šaltos, jis tyli ir galvoja:

— Jeigu aš būčiau nešęs sūnų, o ne smuiką!

Tuomet studentas ima bartis — karčiai ir piktai kalba jis užgaulius žodžius, vadina jį bailiu ir boba, bet niekas negali išskelti smuikininko pykčio net pažadinti kitokios minties — ir studentas pajunta dar didesnį gailestį.

Dabar jis užmiršta net namus ir viską, kas įvyko kelionėje, jis tik nori išgelbėti šitą vertingą žmogų, žūnantį blogiau, negu mirtyje. Gerose dienose jis laikėsi atokiai nuo savo svainio: jį baugino garsus ano vardas ir tai, kad koncertuose smuikininkas kaip vėjas lenkdavo žmonių širdis savo grojimu — jam gi muzika atrodė kaip žvaigždės: gražus ir nereikalingas dalykas. Tačiau dabar studentui jis pasidarė kaip tie, kurie mirė pakelėje, kaip tie, kurie namie liko, pasidarė daugiau, nes jį reikėjo gelbėti ir globoti. Ir užtai maitina jį kaip kūdikį, ir paguldo geriau už save, ir galvoja tiktai apie jo ateitį.

— Tau reikia darbo, — kalba smuikininkui, — darbo, kuris išblaškytų ir prikeltų — juk reikės grįžti namo ir ten viską statyti iš naujo. Tu turi vėl koncertuoti — mes važiuosim, kur yra daugiau mūsų tautiečių.

Tačiau smuikininko akys yra negyvos, nors jos ir žiūri.

„Jam reikia pasilsėti'', — galvoja studentas, — „jį žmonės vargina, jam reikia pasitraukti iš tų pavargusių minių, kurių vaizdas nuolat primena aną plentą''.

Ir taip jis atsiveža svainį į kurorto vietą, į pajūrio miestą. Ramu ir tylu yra čia, viloje gyvena jie, ir už penkiasdešimties metrų yra jūra. Iš lango matyti, kaip melodingai šoka bangos, — jos bėga, klupterėja ir vėl nueina atgal. Jos yra pilkos, yra tamsios, nes lapkritis pakeičia visas spalvas, net ir vandenį.

Studentas nori išvesti jį pasivaikščioti, pasakoja, kaip puiku eiti per šlamančius rausvus lapus, ir pasakoja, koks tiltas pastatytas jūroje.

Smuikininkas tyli, niekur neina ir galvoja:

— „Aš turėjau žūti drauge su jais, arba visi būtume išlikę''.

Tačiau viena kitokesnė mintis atsibunda jame.

Prasidėjo vėjų dienos jūroje, o naktį tai pavirsta audromis, ir iš laivų kartkartėmis atsišaukia sirenos. Jų kambaryje jūros kaukimas yra toks garsus, tarsi vilų sienos būtų padarytos iš plono stiklo. Ir šitokią naktį jį prižadina mintis:

„Aš galiu taipgi numirti, jūra yra čia pat, ir niekas nebėgs gelbėti per audrą ir tamsą''....

Kažkas jį sulaiko nuo to, gal būt tai yra fizinė šalčio baimė, nes kambarys yra labai šaltas, ir lovos šiluma raminančiai maloni. Dieną jis sėdi prie lango ir žiūri į jūrą, ir naujoji mintis tvinksi jame, kaip kraujo bangavimas.

Antroji naktis yra dar audringesnė, vėjas žvanga kaip sudaužytas varpas, ir iš vandens kartais išsiveržia dejavimas. Smuikininkas visiškai negali užmigti, jis guli ir klausosi. Yra, gal būt, vidurnaktis, kai jis taria sau „jūra visiškai netoli, aš galiu lengvai numirti''.

Jis apsirengia ir išeina. Stipriai jis spaudžia rankoje smuiko futliarą: reikia saugoti jį — galvoja — naktis yra tokia tamsi, jeigu pamestum ką iš rankų — nebeatrastum.

Ištiesęs ranką praeina jis pro kurhauzo vartus, praeina dengtą galeriją. Tarp jos kolonų vėjas laksto sūkuriais ir yra toks linksmas, rodos, jis kaip šunytis — sukasi ir gaudo savo uodegą.

Šitaip apgraibomis užeina jis ant tilto ir tuojau pamato kažką priešais save: tai yra kažkas juoda, ir naktis prieš jį atrodo palša. Juodasis prisiartina, ir jo balsas pro vandens ir oro ūžimą, nors jis kalba tyliai, beveik paśnibždomis:

— Na, matai, jau vakar buvo laikas ateiti. Argi tu manai, kad gali manęs nepaklausyti?

— Aš ir atėjau — sako smuikininkas, tačiau keista, kad savo balso jis negirdi.

Negali jo išgirsti ir dabar, kai šaukia:

— Man taip sunku išeiti vienam. Aš tik dabar galėjau pabėgti. Tačiau ir dabar jis nėra vienas: studentas pabunda nuo durų darymo, vos apsivilkęs išbėga paskui jį, drebėdamas iš šalčio ir išgasčio jis įsitempęs seka jo žingsnių garsą, ir dabar stovi už jo nugaros.

Traukia jis savo svainį už rankovės, veda atgal, bet kažkokia jėga yra perėmusi smuikininką — jis lengvai nusikrato stiprios studento rankos ir eina tiltu tolyn. Jie eina ir klausosi kuždėjimo, tokio aiškaus, tarsi būtų begalinė tyla:

— Tai yra juokinga, kad verti mane laukti. Aš esu turėjęs daug vargo su jumis, smuikininkais. Žinai buvo toks smuikininkas Liljecrona, jis įsigalvojo, kad savo muzika yra užmušęs mylimąją. Žinoma, šitai aš jam įkalbėjau, nėra ko gintis. Aš jau turėjau jį taip arti, kad galėjau suuosti jo sielą, ir paskutinį momentą jį nunešė už tūkstančių mylių nuo manęs. Ir kas? — moteris. Ko tu dar delsi?

Studentas tveria smuikininką už pečių, beveik nuvelka jo apsiaustą, tačiau anas išsiplėšia ir eina tiltu tolyn. Plaka lietus į veidus, persmelkia visą kūną, ir vėjas stumdo ir nori suklupdyti, o smuikininkas lengvai eina greta juodojo ir kažin ką kalba. Vieną kitą žodį išgirsta studentas iš paskos, ir išsigąsta dar labiau.

— Kokius žodžius jis čia pasakoja? — galvoja jis. — Dieve, Dieve, jis jau išėjo iš proto, arba kalba su pačiu velniu gundytoju.

(Pabaiga 6 pusl.)

Ko Mums Trúksta Venezueloje?

Atsimenu, kad tuojau po karo daugelyje vakarų Europos vietų pabėgėliai gana stipriai pajuto savos spaudos ir savos informacijos trukumo nepatogumus.

Savaime suprantama, kad paskutinėje karo fazėje, kada kaip tik daugiausia svetimtaučių atsidūrė Vokietijoje ir Austrijoje jie irgi savos spaudos neturėjo, bet tuomet jie neturėjo ir dar kai ko: maisto, rūbų, žmoniškesnių gyvenimo bei darbo sąlygų ir... žmogaus teisių.

Nekalbant apie negausias išimtis, „Auslender'iai'' buvo prilyginti labai blogai užlaikomiems darbo gyvuliams, na o tokiose sąlygose spaudos klausimas savaime pasidaro lyg ir nesvarbus.

Už tai po vokiečių kapituliacijos, kada pabėgėlių aprūpinimu pradėjo rūpintis vakarų aliantų kariniai organai, visi karo laiko tremtiniai pirmiausia pasigedo savos spaudos.

Šiuo atvėju jų troškimui patenkinti sąlygos buvo gana skirtingos.

Prancūzai, italai, belgai, olandai ir lenkai jau pirmomis dienomis po karo turėjo sau skirtų radio pranešimų jei ir ne iš savo tėvynės, tai bent iš Londono. Taip pat ir spauda gana greitai juos pradėjo pasiekti, tuo tarpu kada rytų Europos tremtiniai, o jų tarpe ir baltiečiai, dar ilgokai buvo visų užmiršti, jei neskaityti Maskvos radijo, kuris jau tuomet juos „ramino'', kad jie visi greitai bus pasiųsti „namo''.

Laikui bėgant sąlygos taisėsi.

Užsimezgė ryšys tarp tremtinių bei jų tautiečių Jungtinėse Amerikos Valstybėse, kai kur buvo gauta leidimų leisti savo nors ir rotatorium spausdintų laikraštėlių, na o pradėjus veikti paštui, nors ir su pavėlavimu pradėjome gauti savos spaudos iš užjūrių.

Visa tai buvo tuojau po karo, tarp vakarų Vokietijos ir Austrijos griuvėsių, arba dar keliose gal kiek mažiau nukentėjusiose, bet vis tik vokiečių okupaciją pergyvenusiose valstybėse.

Na, o kaip yra ten, kur per visą karo laiką nenukrito nei viena bomba ir kur nebuvo nei vieno okupanto — Venezueloje?

Anksčiau tas klausimas bent lietuviams nebūtų įdomus, nes jų ten beveik nebuvo, tačiau per paskutinius metus į Venezuelą atvyko virš tūkstančio lituvių ir jie čia savo skaičiumi jau dabar viršija kelių kitų daug skaitlingesnių tautų išeivius.

Suprantama, kad taip kaip tuojau po karo mums visiems pirmiausiai rūpėjo išsimiegoti bei atsivalgyti, taip čia Venezueloje mums pirmiausia rūpėjo kaž kur gauti darbo, šiaip taip įsikūrti, na ir apsiprasti su savo naujomis gyvenimo sąlygomis.

Tačiau laikui bėgant atsiranda ir daugiau rūpesčių, o savos spaudos klausimas be abejo priklauso prie svarbiausių, nes čia mes susidūrėme su ypatingomis sąlygomis, kurių anksčiau nei įsivaizduoti negalėjome.

Vos atvykęs Venezuelon nusistebėjau, kad čia beveik niekur nepamatysi nei vieno lietuviško laikraščio, nors kai kurie iš užtiktų lietuvių atvyko į šį kraštą prieš šešis, dešimts ar net daugiau mėnesių.

Kodėl šitaip?

„Prenumeruoti neapsimoka, nes į čia mūsų laikraščiai ateina tik po poros mėnesių klaidžiojimo, o savo vietinio laikraščio kol kas neturime''.

Tiesą pasakius, tuomet pagalvojau, kad toks paaiškinimas, tai tik ant greitųjų sugalvotas ir labai neįtikėtinas pasiteisinimas.

Bet vėliau teko įsitikinti pačiam.

Maž daug apie gruodžio mėnesio vidurį oro paštu išsiunčiau prenumeratas „Argentinos Lietuvių Balsui'', „Dirvai'' ir „Keleiviui'', na ir iki kovo mėnesio 31 dienai esu gavęs:

1) „Argentinos Lietuvių Balso'' — tris numerius,
2) „Dirvos'' — vieną numerį ir
3) „Keleivio'' — du numerius.

Manau, kad reikia dar labiau nustebti, jog „Mintis'', kurią man siunčia vienas lietuvis iš Vokietijos, pasiekia mane vidutiniškai tik po mėnesio kelionės, kitaip sakant — beveik „žaibo greitumu'', o be to, yra gaunama ta tvarka, kokia yra siunčiama.

Nėra abejonės, kad visas šis reikalas rūpi daugeliui lietuvių, nes teko girdėti įvairių sumanymų, kaip jį būtų galima sutvarkyti vietoje, bet beveik visi sumanymai sukasi apie vieną — pradėti leisti savo laikraštį.

Kiek toks sumanymas yra įvykdomas arba praktiškas Venezuelos sąlygose, gali būti įvairių nuomonių, bet aš norėčiau tuo reikalu pasisakyti kiek plačiau ir pasiūlyti sprendimą gal laikino pobūdžio, bet už tai neabejotinai lengviau ir greičiau prieinamą.

Žinau, kad tuojau po karo vienoje Europos valstybėje buvo suregistruota apie du tūkstančiai lietuvių pabėgėlių, iš kurių bent tūkstantis tikrai buvo lietuviais ir todėl mažiau ar daugiau veikliai dalyvavo savo tautinės bendruomenės gyvenime.

Pradėjus išsiuntinėti sveikiausius bei darbingiausius pabėgėlius darbams pas tos valstybės ūkininkus, daugelis lietuvių atsidūrė toli už lietuviams skirtos stovyklos ribų ir tuomet, kad nepraradus su jais nuolatinio ryšio, pasilikę stovykloje ryžosi pradėti leisti mažą, rotatorium spausdinamą informacinį biuletenį.

Pradžioje buvo sulaukta netikėtai didelio pasisekimo, nes iš išvykusių į darbus, leidinėlį prenumeravo bent pusė lietuvių, o taip pat atsirado ir tokių, kurie gyvendami stovykloje ir gaudami tik mažytę piniginę pašalpą vis tik užsirašė prenumeratoriais, kad tuo būdu palaikyti savo spaudą.

Iš viso tuo laiku leidinėlis turėjo apie 220—230 prenumeratorių, kitaip sakant, apie 20 - 22 procentu visų lietuvių, bet jau po 2-jų ar 3-jų mėnesių, su prenumeratos rinkimu pasidarė sunkumų.

Nors leidinėlis ėjo gana tvarkingai kas savaitę, nors jis kainavo mėnesiui tik tiek, kiek vidutiniškai gali visur kainuoti dešimts cigarečių valstybine kaina ir nors po poros mėnesių jis tiek spaudos švarumo, tiek turinio atžvilgiu neabejotinai pasitaisė — prenumeratorių skaičius pradėjo kristi ir dar po poros mėnesių priėjo prie to, kad leidinėlis atsidūrė bankroto išvakarėse.

Nuo metų galo buvo pakelta prenumerata ir mėginta stumti pradėtąjį darbą nors ir su per pusę sumažėjusiu skaitytojų skaičium.

Šiaip-taip tas leidinėlis išsilaikė apie pusantrų metų, bet pabaigoje jį jau turėjo remti stovyklos lietuvių komitetas.

Nenorėčiau savintis pranašo pareigų, tačiau esu beveik tikras, kad Venezueloje toks laikraštėlis neišsilaikytų nei pusės metų, o kitoks, t. y. didesnis, bendrai negalėtų pradėti eiti.

Iš tūkstančių žmonių visuomet atsiras didesnis ar mažesnis skaičius, kurie mielai prenumeruos savo laikraštį, su sąlyga, kad jis juos pasieks ne ilgiau, kaip po kelių dienų, bet tokio skaičiaus žmonių neužtenka, kad galima būtų galvoti apie vietinio laikraščio leidimą.

Prie to, čia nėra lietuvių, kurie gyventų kaž kokiose stovyklose, gautų kaž kokį išsilaikymą ir todėl galėtų bent dalį savo atliekamo laiko ir jėgų aukoti darbui ir prie to, daug sudėtingesniam, negu daugelis gali pagalvoti.

Reiškia, bent dabartinėse sąlygose, apie lietuvių laikraščio leidimą Venezueloje rimčiau galvoti negalima, bet kad kaž koks lietuvių informacijos leidinys jau šiandien čia reikalingas, nėra abejonės ir tam netrūksta net labai gyvenimiškų pavyzdžių.

Dar nespėjęs išvažiuoti iš Europos, prisiklausiau patarimų, kad Venezueloje stengčiaus įsikurti Caracas'o mieste arba bent jo apylinkėse, kad esą tai kuo ne vienintėlė vieta, kur europietis dar šiaip taip gali gyventi, nes visur kitur baisiai karšta ir t. t.

Maž daug tokius pat patarimus teko girdėti ir kelionės metu, o taip pat ir atvykus į centralinę imigrantų stovyklą El Trompillo.

Toje stovykloje tuojau pastebėjau, kad didesnioji visų tautybių imigrantų dalis tikrai rimtai tiki tokios rūšies patarimais, nes kuo ne visi kalba apie darbo ieškojimą Caracase.

Tiesa, čia teko išgirsti ir dar kai ką.

Kaipo antra „gera vieta'' europiečiui įsikurti buvo minimas Barquisimeto, o kaipo visų blogybių baisiausia — Maracaibo, nes ten ir klimatas baisus ir laukiniai indėnai užpuldinėja ir bendrai „europietis negali išgyventi nei kelių metų''.

Iki šiai dienai man pačiam teko apvažinėti daug Venezuelos miestų, susipažinti su daugeliu žmonių ir šiandien galiu nebent pasijuokti iš visų tokių patarimų, kokie duodami važiuojantiems ar ką tik atvažiavusiems į Venezuelą.

Trumpai galima pasakyti tik tiek:

1) Venezueloje nėra vietų, kur europiečiui pradžioje, bent dienos metu, nebūtų karšta ir

2) nėra vietų, kur klimatas būtų bendrai nepakenčiamas.

Taip pat nėra vietų, kur laukiniai indėnai specialiai „ieškotų priekabių'' prie tų, kurie patys jų neieško, nes ten, kur tokie indėnai gyvena, eiliniams imigrantams net ir prie geriausių norų nebūtų ką veikti.

Tačiau visą tai patyriau tik po tam tikro laiko, o jei pradžioje būčiau tikėjęs gandais bei patarimais, gal būt ir iki šiai dienai nesekmingai ieškočiau darbo imigrantų perpildytose vietose su „geru klimatu'', kaip Caracas arba Barquisimeto, arba geriausiu atveju dirbčiau ten už pusę atlyginimo, tuo tarpu kai tariamai „baisiose vietose'' dar ir šiandien su darbo gavimu sunkumų nėra, o atlyginimai yra visiškai žmoniški.

Iš tokių pavyzdžių matyti, kiek svarbu, kad jau šiandien turėtume jei ir ne savo leidinį, tai bent kokio nors kito lietuviško leidinėlio mažą dalį, kuri būtų skirta mums, Venezuelos lietuviams.

Tūkstantis tautiečių tokiame krašte kaip Venezuela, tai lašas jūroje, bet tas tūkstantis gyvena išsimėtęs po visą kraštą, o todėl galėtų nors ir trumpomis žinutėmis informuoti visus kitus kur bei kaip jie gyvena ir ar jų vietovėje yra sąlygų įsikurti ir kitiems lietuviams.

Visa tai galėtų labai padėti tiek naujai atvykstantiems, tiek tiems, kurie ir iki šiol gaišina laiką kur nors Caracas'o gatvėse bei soduose, kad tik nenuvažiavus į „blogą klimatą''.

Mums svarbu, kad kuo trumpiausiu laiku mūsų grupė sustiprėtų ne tik skaičiumi, bet ir medžiagine padėtimi ir neabejotinai tai yra įmanoma, nes esame bendrai imant geresni darbininkai, negu kelių kitų tautybių imigrantai, kurie tačiau visur mus pralenkia ir kai tik dėl savo geresnės organizacijos bei tikslesnės informacijos.

Mano manymu, turime prašyti „Argentinos Lietuvių Balso'', „Dirvos'' ir „Keleivio'' redakcijų, kad surastų kokiu nors priemonių greičiau mums prisiųst savo ledinius, nes anglų kalba Jungtinėse Valstybėse leidžiami laikraščiai pasiekia čia gyvenančius užsieniečius jau ant rytojaus.

Tegul tai kiek brangiau kainnotų prenumeratoriams, bet neabejotinai tik tuomet atsirastų kiek daugiau lietuvių Venezueloje, kuriems tuos mūsų leidinius prenumeruoti būtų ir tikslo ir noro.

Kada greitesnio spaudos persiuntimo klausimas būtų kaip nors išspręstas, savaime atsirastų ir korespondentų bei korespondencijų, kurios mums visiems būtų ne tik įdomios, bet ir labai naudingos.

Vytautas Naujenis

Maracaibo, Venezuela.

ANEKDOTAS AR TEISYBĖ APIE PRISIPAŽINIMUS.

Sako, kad Teherane velionis Roosevelto padovanojo Stalinui brangų laikrodėlį. Rusijos diktatorius tąja dovana labai gėrėjosi. Bet, jam sugrįžus namo, laikrodėlis dingo.

Stalinas pasišaukė Vidaus Reikalų Ministerį Beria, kuris yra žvalgybos galva, ir įsakė jam sugauti vagį ir be pasigailėjimo nubausti. Neilgai trukus, diktatorius vėl šaukia Berią ir liepia jam sustabdyti medžioklę, nes laikrodėlis atsirado: Stalinas buvo jį įdėjęs į apsiausto kišenę ir užmiršęs.

Tačiau žvalgybos galva sako: „Bet jau 500 žmonių suimti; ką su jais daryti?

— Nu-gi nieko. Paleisk ir tiek.

— Bet — susijaudinęs, atkirto Beria: — Jie visi prisipažino!

Tokį anekdotą (ar tikrą atsitikimą) papasakojo p. V. Sidzikauskas, kai po jo paskaitos Union League Klube, Chicagoje, vienas klausytojas paklausė, kaip išaiškinti Vengrijos kardinolo Mindszenty „prisipažinimą'' Buda-Pesto „liaudies teisme''.

„Naujienos''.

Vladas Masiokas
Savininkas BARO ir ALMACENO
"KAUNAS"
CACHI 809 Tel. 61-4615
Nueva Pompeya, Bs. Aires

DAINA VANDENYJE.

(Atkelta iš 5-to pusl.).

Prisilenkęs prie smuikininko kažin kas juodas juokiasi:

Aš mėgstu smuiką, galėčiau atiduoti savo uodegos ašutus ištempti į stygas, ir gera smala moku suklijuoti smuiko šonus.

Studentas girdi, kaip susijuokia smuikininkas, ir jį apima tokia baimė, jog nori bėgti atgal — tačiau eina paskui savo pražuvusį svainį, bardamas ir maldaudamas — o tie du tęsia pokalbį:

— Geras smuikas, ką? — sako juodasis. — Buvo pasakojama, kad padėjau Paganini pasidaryti tokį instrumentą ir visiems įgroti į ausis, kas tik man patinka. Jis gavo garbės, • aš — ne, mane dažnokai apgauna: jis buvo iškeiktas, tačiau aš negalėjau pasiekti jo kumpos nosies. Dievas perdaug visų pasigaili. Man atrodo — tu vis nesiryžti.

— Viešpatie, — šnibžda studentas, — argi nebėra nė vieno angelo, kas padėtų, kas išgelbėtų.

— Palauk, matau aš tavo smegenis, — kvatojasi kažkas juodas šalia smuikininko: — Tu manai, kad dar gali būti sveikas, gali grįžti namo? Argi apsimoka — ką tu ten rasi? Ar tu galėsi užmiršti? A, tu manai, jeigu numesi šitą smuiką, tai jau viskas? Kas gi būsi tu tada? Bankininkas be pinigų, elgeta!

Jis nutyla, po to šnibžda dar pikčiau:

— Ko abejoti — visi smuikai priklauso man, ir dabar aš tik atsiimu nuomą. Štai, čia, žiūrėk, yra laiptai žemyn, o tuojau ir vanduo, nereikia net per barjerą persilenkti. Na, ko lauki, — drąsiau!

Smuikininkas nukelia koją žemyn, dar vieną laiptą, ir kai rengiasi nušokti — staiga sustoja: čia pat po jo kojomis vandenyje suvaitoja smuikas, baisiai jautrus ir švelnus smuikas groja pažįstamą dainą.

— Ko tu stovi, ar reikia pastūmėti! — šaukia kažkas juodas. — Tu klausaisi? Ne, ne. Nereikia — tai ne mano smuikas. Greičiau lipk.

Vos girdimas groja smuikas po bangomis:

„Tykiai, tykiai Nemunėlis plaukia,
O dar tykiau mūs seselė verkia...''

Groja iš gelmių, ir smuikininkas įsiklauso, taip tyrai skamba šitas balsas, tarsi begalinėje erdvėje ir aukštyje. Ir dabar įsiutęs juodasis rėkia į jo veidą:

— Tu klausaisi? Niekados tu negirdėjai šitos muzikos! — ir jis sumoja rankomis, ir vėjas įsipučia dešimteriopai, ir jis yra pilnas žvangesio, tarsi kas daužytų didelius molio indus. Po smuikininko kojomis braška laiptai, bangos užpila kartkartėmis jo kojas, o aukšti stiebai ant tilto grasinamai linksta iki pat jo galvos.

Smuikas vandenyje visiškai išnyksta, tarsi jį būtų užpylusios visos jūros — tik vieną akimirką jis suaidi ir vėl užgęsta.

— Palauk! — šaukia smuikininkas. — Aš tau padėsiu!

Jis išsiima savo smuiką ir ima groti toliau savo pradėtą dainą. Juo labiau siunta vėjas ir jūra, juo garsiau groja smuikininkas — kaip rykšte, kaip žaibu muša jis savo stryku audrą, degina ją daina. Jo skrybėlė yra nutraukta, lietus varva per jo akis, o jis groja, groja ir groja.

Ir ūmai muzika prasimuša pro stichiją ir pasiekia jo paties širdį, ir ji atgyja. Muzika pasiekia ir antrąjį žmogų, atėjusį ant tilto šią naktį: studentas stovi už jo nugaros ir kartoja:

— Dėkui Dievui, dėkui Dievui.

Kai smuikininkas lipa aukštyn į tiltą, jis pajunta savo svainio ranką ir paspaudžia ją:

— Kaip gerai, kad tu atėjai. Ak, mane buvo apėmusios tokios baisios mintys! Tačiau dabar aš esu išgelbėtas. Gal būt, Dievas buvo atsiuntęs čia mano mažąjį berniuką — tikriausiai jis grojo ten.

Ir pirmą kartą smuikininkas pravirko — ir nuo kiekvienos ašaros jo sieloje darėsi šviesiau:

Tarytum ėmė aušti.

(Iš „Pėdsakai'').

Atvažiuokite „A. L. Balsan'' — pasirinkti lietuviškų knygų!

Poliklinika »Internacional«

Vadovaujama Medicinos Gydytojų:
DR. O. BRIZZIO ir DR. G. R. CUTILLO

Slapumo — Veneros — Odos ir Sifilio — Lytinių Iškrypimų — Širdies — Pilvelio — Nevirškinimo — Plaučių — Hemorroides gydymas. — Diatermia — Trumposios Bangos — Elektriniai Masažai —

Ultra Violetiniai Spinduliai — Oxigenoterapia.

PRIIMA LIGONIUS NUO 9 IKI 12 IR NUO 15 IKI 20 VALANDAI.

ŠEŠTADIENIAIS IR ŠVENTĖMIS NUO 9 IKI 12 VAL.

TACUARI 1583 (Plaza Constitución) BUENAS AIRES

CONVOCATORIA

A

ASAMBLEA GENERAL ORDINARIA

Estimado consocio. —

En cumplimiento de lo que dispone nuestro Estatuto Social, nos es grato dirigirnos a Vd. con el objeto de invitarle a concurrir a la Asamblea General Ordinaria, que se llevará a cabo en nuestro local social, c. Tabaré 6950, el domingo 22 de mayo de 1949, a las 16 horas, a fin de tratar el siguiente.

ORDEN DEL DIA

1) Apertura de la Asamblea. —
2) Elección de Presidente de la Asamblea. —
3) Lectura del acta anterior. —
4) Consideración de la Memoria, Inventario, Cuentas de Gastos y Recursos, Balance General e informe del Organo de Fiscalización. —
5) Renovación total de la Comisión Directiva, Comisión de Fiestas y Organo de Fiscalización. —
6) Proyecto y posibilidad de ampliar la construcción. —
7) Ampliación de la Biblioteca. —

Sin otro motivo y contando desde ya, con su puntual asistencia, saludamosle muy atentamente. —

Cacimiro Mankus, Presidente.

Luis Julio Miciudas, Secretario.

Balance General

del Centro Lituano, desde el 1 de Enero al 31 de Diciembre de 1948.

ACTIVO.

CAJA.		
Entradas.		
Saldo de caja al 1—1—1948	578,28	
Cuotas de ingreso	170,—	
Cuotas Mensuales	2.272,90	
Cuotas de Fondo Fúnebre	495,—	
Donaciones	2.387,15	
Entradas de Fiestas	3.749,23	
Préstamos	100,—	
Devolución de impuestos	138,—	
Alquiler del local	90,—	
Venta materiales usados	32,30	
Carnets	16,—	10.028,86
Salidas.		
Devolución de préstamo	3.694,25	
Materiales de construcción	3.934,25	
Subsidio por enfermedad	684,50	
Gastos de fiestas	678,36	
Dirección de Mutualidades	193,30	
Congreso Mutualista	50,—	
Gastos generales	154,75	
Muebles y utiles	298,20	
Impuestos varios	43,35	
Fondo fúnebre (corona)	60,—	
Donación para la Bandera de la Plaza Sud-América	20,—	9.810,96
Saldo de Caja al 31—12—1948		217,90
Banco de la Nación.		
Saldo al 1—1—1948	1.359,71	
Intereses acumulados	64,71	
Saldo al 31—12—1948		1.424,42
Muebles y Utiles.		
Valor al 1—1—1948	1.120,40	
Compras del año	298,20	
	1.418,60	
Amortización 20%	283,72	
Valor real de los muebles y utiles al 31—12—1948		1.134,88
Bienes Raices.		
Valor al 1—1—1948	18.142,35	
Invertido en la construcción	3.934,25	
	22.076,60	
Material usado vendido	32,30	
Valor de los bienes raices al 31—12—1948		22.044,30
Carnets.		
Saldo al 1—1—1948	222,50	
Entregados a los socios	16,—	
Saldo al 31—12—1948		206,50
TOTAL DEL ACTIVO		25.028,—

PASIVO.

Acreedores Varios.		
Deuda al 1—1—1948	5.094,25	
Recibido en préstamo	100,—	
	5.194,25	
Devuelto parte del préstamo	3.694,25	
Deuda al 31—12—1948		1.500,—
Capital Social.		
Saldo al 1—1—1948	16.328,99	
Utilidad del ejercicio	7.199,01	
Capital Social al 31—12—1948		23.528,—
TOTAL DEL PASIVO		25.028,—

Mankus Casimiro, Presidente.
Rinkevičius Antonio, Tesorero.
Ryssel Leon, Contador.
Organo de Fiscalizacion
Francisco Ožinskas, Antonio Kairys y Antonio Misiūnas.

Pet. Vidunas ir Bvė.
Stiklo Auksavimas ir Meniška Braižykla
Zavaleta 551; Tel. 61-8765
Famatina 3025; Tel. 61-8690
BUENOS AIRES.

Korespondentai rašo.

LIETUVIŲ GYVENIMAS VENEZUELOJ.

Teko jau daugiau, kaip pusė metų išgyventi Venezueloj, bet lietuvių kultūrinio gyvenimo, nežiūrint dedamų pastangų, kaip ir nematyti. Ši valstybė, atrodo, yra daugiau organizavimosi stadijoj, geriau pasakius, — lyg ir kokio chaoso stadijoj ir todėl sunku ką nors pradėti. Vietinė vyriausybė pageidauja, kad emigrantai galimai greičiau aklimatizuotųsi ir todėl nenori leisti mažumoms bet kokio veikimo, ypač įvykus valdžios perversmui ir paėmus kariuomenės vadovybei valdžią ir tvarką į savo rankas.

Lietuvių vardas Venezueloj daugumoj gan gerai stovi. Pastaruoju laiku, su paskutiniais transportais, jau atvyko Venezuelon daugiau intelektualų ir inteligentų ir tikimasi, kad bendromis jėgomis bus galima kiek daugiau nuveikti. Tik vargas, kad dauguma lietuvių gyvena išsisklaidę po platųjį kraštą po 2—3—4 šeimas. Didesniuose miestuose, kaip Caracas, Valencia, Maracay, Baraquisimeto ir kitur lietuvių gyvena daugiau ir pas juos gyvenimas kultūriniame bare eina sklandžiau. Bet daug dar reikia darbo padėti, kad ko nors mokyklos ar kultūros srityje pasiekti.

VISI PABĖGĖLIAI IR NESUGYVENA.

Vienas yra apgailėtinas reiškinys, kad mūsų ateiviai, gyvenę Vokietijos stovyklose, kur dėl ypatingai blogų gyvenimo sąlygų ir kritusios moralės, dalinai svetimų valstybių agentų įtakoje, užsikrėtę nesugyvenimu, kartais nemoka ir čia darniai tarpusavyj sugyventi. Tai yra labai liūdna, nes Venezueloj svetimšaliai gyvena tokiose aplinkybėse, tarytum, sėdėtų ant vulkano kraterio krašto. Negalima žinoti, ką gali atnešti rytdiena, o tais atvejais susiklausymas, bendras darnus susigyvenimas ir šūkis — „Visi už vieną, vienas už visus!" turi būti mūsų obalsis. Jei emigrantai patys vienas kitam nepadės ir vienas kito neužjaus, vietiniai nei piršto nepajudins, kad emigrantui užjausti, ar jam padėti. Vietiniai gyventojai daugumoj yra bejausmiai, ką parodo jų žiaurus elgesys su gyvuliais, vištomis ir kita gyvūnija. Jie taip pat nemėgsta emigrantų, kadangi šie yra gudresni, darbštesni, geriau sugeba savo gyvenimą tvarkyti. Vietiniai didele dalimi yra tinginiai ir todėl jie nekenčia emigrantų, kadangi pastarieji savo darbštumu juos nustumia nuo gyvenimo pirmųjų vietų. Be to, mokyklose ir pačių raudonųjų varoma politika prieš emigrantus, teikia pastariesiems įvairių sunkumų ir nemalonumų. Žodis „mosiu", tariamas su pašaipa ir panieka, užkampių miesteliuose nėra retas dalykas. Tačiau, kai jie pajunta emigranto energingą pasipriešinimą, jie nurimsta ir, nors pasijuokia, bet stengiasi padaryti darbą taip, kaip emigrantas jį atlieka.

Tačiau, lietuviai nenusimena ir nenuleidžia rankų.

Baltijos Žuvėdra.

MINISTERIO S. LOZORAIČIO KALBA.

Minint 31 meto sukaktį nuo Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimo, J. E. Ministeris Stasys Lozoraitis, kalbėdamas Lietuvių Komiteto Italijoje priėmime, kur, apart lietuvių kolonijos narių, diplomatų ir spaudos atstovų, dalyvavo J. E. Kardinolas J. Pizzardo, atlaikiusis pamaldas už lietuvių tautos pasisekimą kovoje prieš pavergėjus.

Min. Lozoraitis pabrėžė, kad viena Lietuvos valstybinio gyvenimo tradicija — valstybinę šventę švęsti ir bažnytine ceremonija, tarp kita, pareiškė:

Nėra reikalo slėpti, kad Romos lietuviams susirinkus čia pareikšti nuolankią pagarbą Jūsų Eminencijai ir širdingai pasveikinti visus, kurie malonėjo atsilankyti į šį susirinkimą, mūsų širdys yra apimtos didelio liūdesio. Ištikrųjų, mūsų kraštui vis tebėsant svetimoj okupacijoj, nežmoniškas teroras pastato mūsų tautą į sunkiausią pavojų.

Padėties, kurioje yra Lietuva, o taip pat ir kitos Centro bei Rytų Europos tautos, sunkumas buvo neseniai dar kartą įrodytas kriminalinio pasikėsinimo prieš vieną aukščiausių Bažnyčios atstovų. Niekšiški veiksmai, palietę Kardinolą Vengrijos Primatą Mindszenty yra neišvengiama pasekmė tos tvarkos, kuri brutališka jėga yra primesta dešimtims milijonų žmonių. Esztergomo arkivyskupas priklauso ilgai, nesuskaičiuojamai virtinei nekaltų aukų, kurios jau yra kritusios ir dar kris ateity, Lietuvoj ir kitur, parblokštos smūgių, nukreiptų tiek prieš tikybos, tiek prieš tautų ir atskirų žmonių laisvę.

Tačiau dabartinė padėtis nėra galutinė. Ji bus pakeista, kai tarptautinė bendruomenė nuspręs eliminuoti tas jėgas, kurios ruošia civilizacijai moralinę, politinę ir techniška katastrofą. Tik tada, taip pakeitus padėtį, bus galima nustatyti tikrąją taiką, tai yra, taiką pagrįstą padarytųjų tautoms neteisybių atitaisymu. Šitoj taikoj ir Lietuva atgaus savo nepriklausomybę.

Todėl šio momento liūdesys nesumažina nei mūsų pasiryžimo, nei mūsų pasitikėjimo ateitimi.

„A. L. B." Koresp.

MOTINOS DIENA BERISSE

Gegužės 15 dieną „Mindaugo" draugija rengia iškilmingą Motinos Dienos minėjimą, kurio programą sudaro: Rytą 10 val. vietos Bažnyčioje lietuviškos pamaldos, kur giedos choras. Po piet, 4 val. Ukrainiečių salione, calle Montevideo 1088, — tai dienai pritaikinta programa: Paskaita, vaidinimas, deklamacijos, dainos ir plastika. Įėjimas visiems laisva auka.

Valdyba.

IŠ AUSTRALIJOS LIETUVIŲ GYVENIMO

D. P. tarpe Vokietijoj, Australija tapo vienas iš populiariausių kraštų. Viltys emigruoti į USA ar Kanadą, del griežtos atrankos, didelio biurokratizmo ir lėtos vežimo eigos, daugelį apvylė. Australija pasiryžo priimti gana didelį D. P. emigrantų skaičių, statydama daug mažesnius reikalavimus, priimdama ir su šeimomis. Sunkiausia sąlyga tai 2 metų darbo prievolė, dirbti ten kur valdžia skirs. Tačiau nežiūrint ir to, sunkaus ir iki kaulo įgrysusio gyvenimo Vokietijoj verčiami, D. P. važiuoja Australijon. Dabar beveik kas savaitę Australijon atvyksta po transportą D. P., kurių tarpe būna apie 100 ir daugiau lietuvių. Vien šiais metais Australijon atvyko virš 60.000 D. P. iš Europos. Iki šiol jau atvyko apie 2.500 lietuvių ir tikimės, kad neužilgo jų čia bus dvigubai daugiau. Atvykusieji po trumpo paruošimo pereinamoje stovykloje, skirstomi įvairiems darbams po visą didžiulį Australijos kraštą. Daugumai tenka dirbti ne savo specialybės darbai ir tai tokie darbai į kuriuos patys australai nelabai eina, pav. cukrinių nendrių kirtimas, miškai, plytinės, geležinkeliai, vandentiekiai ir kanalizacija ir kt. Moterys pas mus daugiausia gauna darbo ligoninėse, viešbučiuose ir kt. tarnaičių darbus. Pastaruoju laiku vyrai siunčiami ir į fabrikus, bet ir čia, daugiausia, gauna mažiau apmokamą ir prastesnį darbą. Tačiau per ilgesnį laiką lietuviai pasižymi savo darbštumu, pramoksta anglų kalbos ir gauna jau geresnius darbus. Daugelis seniau atvažiavusių jau visai neblogai pradeda įsikurti. Baigus 2 metų prievolę, reikia manyti, daugelis galės verstis savo amatu ar griebtis kito pelningesnio verslo.

Vis daugiau ir daugiau atvažiuojant Australijon lietuvių, pradėta organizuotis. Jau senai veikianti Australijos Lietuvių Draugija Sydney, dabar išplečia savo veiklą po visą Australiją ir jos skyriai jau steigiasi didesniuose Australijos centruose. Organizavimosi darbas gana sunkus dėl labai didelio lietuvių išsiblaškymo po visą kraštą. Tačiau, tikimasi, kad atlikus 2 metų darbo prievolę, lietuviai labiau susiburs į centrus ir pats veikimas pagyvės. Be šios bendros Australijos lietuviams organizacijos, kurios centras yra Sydney mieste, yra įsteigta šv. Kazimiero draugija, kurios tikslai daugiau religiniai -- tautiniai. Taip pat organizuojamas ir Lietuvių Kultūros Fondas. Atskirai dar veikia lietuvių skautai, kurie puikiai reprezentavo Lietuvą Pan Pacifiko tarptautinėj jamboree pas Naujus Metus. Australijos Lietuvių Draugija Sydney mieste leidžia spaustuvėj spausdinamą savaitinį lietuvių laikraštį „Mūsų Pastogė", kurį redaguoja rašytojas J. Žukauskas. Taip pat jau seniau leidžiamas rotatorium spausdinamas „Australijos Lietuvis", kuris išeina kas dvi savaitės. Lietuviškom knygom, išleistom Vokietijoj, Australijos lietuviai irgi apsirūpina per šias dvi laikraščių redakcijas.

Šių metų 16 vasario šventę, Australijoj gyvenantieji lietuviai stengėsi kiek galint iškilmingiau paminėti. Adelaidėj, Sydney, Bathurst ir kitose vietose, kur lietuvių susibūrė didesni būreliai, šventė buvo minima su menine programa, dalyvaujant daugeliui australų svečių. Australus ypač labai sužavi lietuvių tautiniai šokiai, dainos ir tautiniai kostiumai. Po 16 vasario pasirodymo Adalaidėje, lietuvių tautinių šokių grupė ir vyrų choras gavo daug pakvietimų dalyvauti įvairiuose pasirodymuose australų publikai.

J. Morkūnas.

Adelaide, 1949 m. kovo 29 d.

* SMUIKININKAS P. Matiukas dažnai koncertuoja per Adelaidės, Australijoj radiofoną. Nesenai jis išlaikė egzamenus į steigiamą Pietų Australijos Simfonijos Orkestrą, bet vietinė muzikų unija nenori leisti jam groti profesionalų orkestre.

* BE JAU ATVYKUSIŲ Australijon rašytojų Ramono ir Žukausko, numatoma, kad greit atvyks žinomas rašytojas, žurnalistas ir feljetonistas Pulgis Andriušis. Taip pat čia laukiama ir mūsų buv. Operos solisto I. Nauragio.

* ŠACHMATŲ MEISTERIS R. Arlauskas, beveik prieš metus Australijoj sulaužęs koją, jau beveik pasveiko ir žada grįžti į aktyvų šachmatų gyvenimą.

Danutė Gilvydienė
diplomuota modistė
Rio Cuarto 3244 Buenos Aires

Dr. E. LEVINAS
Lietuvis gydytojas - chirurgas
diplomuotas Berlyno ir Kordobos universitetuose, buvęs Rosario ligoninės klinikos vedėjas, dabar Hospital de Clinicas, Sala 4 gydytojas, kalbantis lietuviškai, priima širdies, aorta ir kt. ligų ligonius savo konsultorijoje
nuo 15 iki 18 val.
CALLAO 545 T. A. 35 - 8669

PAKETAI IR LAIVAKORTĖS
Visa kas turi ryšio su KELIONĖMIS ir PARAMA, geriausiomis sąlygomis. Oficialės kainos. Patarnavimas nemokamas. Teiraukitės:
PAN - AM - TUR
TUCUMAN 646 — Buenos Aires
Atstovai visose pasaulio šalyse.

Despensa "La Fe"
ANTANAS BUNDINIS
Savininkas
Šviežias valgomas prekes ir gerą alų bei vyną gausite pas mus pigiau negu kitur. Prašom apsilankyti ir pasitikrinti.
Canning 1706 ir Costa Rica 4401
Telefonas 72, Parque 4020

ISPANŲ - LIETUVIŲ KALBOS ŽODYNAS
Galima nusipirkti „A. L. Balse": Boedo 737, Buenos Aires. Kaina $ 2.

Aukso Išdirbinių Fabrikas
JUSTINO VALAIČIO
Daro naujus ir perdirba iš aukso žiedus, apyrankius, ręteželius, vyrams ir moterims. — Parduoda laikrodžius:
CORDOBA 2019 - 2-ras aukštas
T. A. 44, Juncal 9256, Bs. Aires

Baras - Restoranas
"EL RAPIDO"
Federikas Grunovas
Savininkas
CENTENERA 3204. T. A. 61-1735
NUEVA POMPEYA - Bs. AIRES
Puikus maistas, skubus patarnavimas, vietiniai ir užsieniniai gėrimai. Pavieniai ir šeimynos kviečiama apsilankyti.

QUILMES BOCK
la mejor cerveza

S. L. ARG. ŽINIOS

KETVIRTASIS SKYRIUS MINI SAVO VIENUOLIKOS METŲ SUKAKTĮ.

Gegužės 7 d. čekoslovakų salione, calle Choele Choel 2048, Valentin Alsina, ruošiamas 4 skyriaus 11 metų paminėjimas su labai įvairia programa. Įžangos moterims $ 1,10, nariams $ 2,30, svečiams $ 3,40. Pradžia lygiai 20 val., pabaiga 3 val. ryto. Visa lietuvių kolonija kviečiama dalyvauti.

Skyriaus Valdyba.

VISUOTINAS ANTROJO SKYRIAUS NARIŲ SUSIRINKIMAS.

Gegužės-May 15 d., 16 val. Susivienijimo nuosavybėje įvyks Antrojo skyriaus visuotinas narių susirinkimas.

Visi nariai prašomi būtinai dalyvauti ir nesivėluoti, nes yra daug svarbių reikalų aptarimui.

Fel. Albavičius,
Antrojo Skyriaus Pirmin.

ATEITIS PRIKLAUSO PAŽANGAI, O NE FANATIKAMS.

Rusų konsulato oficiozas „Vienybė" plačiai rašo apie tai, kad reikia sunaikinti Susivienijimą Lietuvių Argentinoje ir įkurti tokią savišalpinę organizaciją, kurioje okupacijos agentai jaustūsi kaip namie, kad ji jiems būtų „kaip sava" draugija.

Bet mūsų bolševikai jau turėjo savą spaustuvę su bolševikiškais slavais ir visokiems fondams aukas rinko. O kas iš to išėjo: Kai kurie rinkėjai namus pasistatė, dirbtuves padidino ir savo „tėvynės meilę" sustiprino. Atskaitų jokių!

Jie taip pat norėtų ir Susivienijime šeimininkauti. O jeigu ne jame, tai sukurti naują bučių susišelpimui... Mat politika jau ne madoj, tai reikia kito kabliuko.

Rusų agentai savu laiku bandė užvaldyti Dr. Basanavičiaus vardo Lietuvių Centrą, bet nepavyko, tai dabar rašo, kad „nėra pažangios savišalpinės organizacijos". Juokdariai, daugiau nieko. Bet kaip jiems nevarvės seilė: Susivienijimo nuosavybė verta apie $ 100 000 ir bolševikai negali jo iždo išarpuoti.

Susivienijime veikia visa eilė pažangių vyrų. Bet jie nėra Kremliaus davatkos. Nejaugi baudžiavos įvedėjams jau pasidarė „trepnas" ir S. L. Arg. vicepirmininkas Kučinskas ir St. Markuškis ir iždininkas Každaila ir visi kiti nuoširdūs ir rimti veikėjai Centro Valdyboje ir Skyrių vadovybėse. Išėję viešon atakon bolševikai, aiškiai pasisakė, kad visos senos jų meškerės jau nusidėvėjo ir suktais keliais ruošia įsisteigti savo susišelpimui kromelį.

Jeigu Susivienijimas atsistojo Lietuvos okupacijos priešų pusėje, tai jį tenka tik pasveikinti. Nes tai, ką „Vienybė" vadina nuodingais pabėgėlių melais, tai nėra joki melai: Patartina jos redaktoriams nuvažiavus pasikalbėti su savo motinomis, tada nustotų Judų rolę vaidinę.

Tik iš „Vienybės" sužinome, kad susivienijimiečiai priešingi „tarybinių sovzagranvidų išsiėmimui". Už tai juos irgi tenka pasveikinti, nes ypač dabar reikalingi „pasai su arkliuku ir su Argentinos konsulo viza", naujai šalies konstitucijai veikiant.

Iki šiol aš nuo laikraščius nešiojantčio senelio nusipirkdavau ir „Vienybę", nors joje nieko gero nerasdavau, tik kazionus okupantų gyrimus. Bet nuo dabar, tiems rusberniams viešai užpuolus Susivienijimą, linkiu jiems tebegarbint vergiją, o aš pasižadu prirašyt prie Susivienijimo bent keletą naujų narių.

Rusberniai tegul sau eina su slavais, arėnais ir kitais „brolišką respublikų" agentais. Su lietuvių visuomene, o ypatingai su pažangiąja mūsų visuomene, jiems ne pakeliui.

Taip, taip: Ateitis priklauso pažangai, o ne viduramžiškos baudžiavos įvedėjams ir darbo klasės pavergėjams bolševikams!

S. L. Arg. Narys.

PIRMA LIETUVIŠKA ŠOFERIŲ AKADEMIJA

Technika
Kvotimai
Valdymas
Calle VIEYTES 1789 (Puente Barracas) Bs. As. T. A. 21-0265

J. KRUKONIO VASARVIETE
"El Norte"
Patogi vieta piknikams. Poilsis šeimynoms. Lietuviška virtuvė. Gražiausia vieta salose Tigre.
Adresas: RIO LUJAN — TIGRE
Telefonas: 749-0173

Dr. Oscar A. Bruno
Migr. Valt. Lig. Gydytojas
priima savo kabinete:
ALSINA 419 SAN ISIDRO
Tel. 743-0704

Radio — Elektra
Radio technikas dirba naujus, taiso ir pakeičia visokių rūšių, aparatus. Pataiso antenas pigiai, garantuotai ir ant išsimokėjimo. Išnuomuojami visokiems banketams Radio - Fono amplifikadoriai su lietuviškomis plokštelėmis pigia kaina. Tartis:
VINCAS RAMANAUSKAS
Baigęs mokslą USA
calle POLA 289 — Buenos Aires
T. A. 64 - Liniers - 1908

NERVŲ IR PROTO LIGOS
Liaukų nenormalumai
DR. SANCHEZ AIZCORBE
Paraguay 1365 Tel. 42-8425
Nuo 10 iki 12 ir nuo 15 iki 19 v.

TIKRAI SUFABRIKUOTI PRASIMANYMAI.

Komunistinis Argentinos lietuvių laikraštis „Vienybė" 9. 2. 49. Nr. 89 talpina du laiškus rašytus „Krasnaja Zvezda" redakcijai. Minėti laiškai yra gauti iš Lidijos Kruka ir Minos Anko, kurios karo metu hitlerininkų buvo atveztos į Vokietiją darbams. Karui pasibaigus ir atėjus anglams, kaip „Vienybė" rašo, sulaužė anglai repatrijacijos susitarimus, neleido joms sugrįžti į gimtąjį kraštą, o per prievartą išvežė į Angliją ir Kanadą vergiškiems darbams. Iš čia „Vienybė" išveda savo komentarus: „Šie laiškai yra tikri žmonių dokumentai liudijanti, kaip anglų valdžios organai kliudo tarybiniams žmonėms sugrįžti į tėvynę".

Nejaugi „Vienybė" taip vergiškai yra kontroliuojama iš užsienio, kad ji neturi teisės sekti pasaulinės spaudos, kuri taip plačiai pasipiktinusi aprašinėjo žiaurų anglosaksų ir prancūzų elgesį vykdant repatrijacinius susitarimus ir per prievartą grąžinant TSRS piliečius už „Geležinės uždangos", kurios rojų kiekvienas asmeniškai išmėginęs. Šiejai, KZ lageriuose išbadėję ir skaudžiai iškentėję rudųjų nacių okupaciją, nebenorėjo ir vėliai grįžti į totalinį režimą, kuriame žmogus yra niekas kitas, kaip įrankis, kuris, netik ką nors pikta apie savo poną negali pasakyti, bet ir pagalvoti.

Jei vienybininkams jau išblėsęs paskutinis lietuviškumo jausmas, ar nebūtų tiksliau, kad neklaidinus lietuviškos bendruomenės, pasivadintumėte „Sojedinenje" ir vietoj Argentinos lietuvių laikraštis — maskolių.

Jei tamstos drįstate rašyti apie šiandienį Lietuvos gyvenimą, tarsi „rojų", ar turite nusiuntę bent vieną savo korespondentą, kuris paduotų patikrintas žinias iš Lietuvos, kuris grįžęs gyvu žodžiu galėtų papasakoti savo senos motinos išgyvenimus, jos vargus ir ateitį. Mes visi esame tos senutės motinos, Lietuvos sūnūs ir dukros ir norime grįžti į savo gimtąjį sodžių. Aplankyti kapus savo tėvų, protėvių ir senų bočių. Bet, deja, mes visi šiandien dar norime gyventi ir nenorime būti kruvina priešo auka, kaip, kad yra mūsų broliai pasilikę tėvynėje.

B. Pijušauskas.

Kiekvienas skaitytojas parašo žinučių savo laikraščiui. Kiek parašėte Gerb. Tamsta?

Petras Brusokas
Pigiai taiso ir parduoda visokių rūšių avalinę vyrams moterims ir vaikams. Didelis pasirinkimas guminių "sapatyžių". Papirosai ir rašymo reikmenys. Prašom užeiti pasitikrinti!
Herrera 2179, Barracas, Bs. Aires

NAUJI KAPAI

ŽUVO ELZBIETA BAČKYTĖ-LISAUSKIENĖ.

Balandžio 20, 1949 auto-sunkvežimio priekaba (acoplado) užgavo Elzbietą Bačkytę Lisauskienę ir taip skaudžiai sužalojo, kad nelaimingoji ant rytojaus pasimirė, o 22. 4. 49 tapo palaidota Buenos Aires Chacarita kapuose.

Velionė buvo gimusi Gustoniuose, Biržų apskrity. Buvo 41 m. amžiaus. Argentinoje išgyveno apie 20 metų. Didžiausiame nuliūdime čia liko jos vyras Mykolas Lisauskas, mažametės dukros-moksleivės Nelida ir Emilia, sesuo Emilia Vilkaitė Bačkienė su vyru, (kurios sesuo, ištekėjusi už komp. Miko Petrausko sūnau Adakrio neseniai su šeima iš Vokietijos išvyko į JAV). Argentinoje liko keletas tolimesnių giminių ir daug Lisauskų šeimos draugų. Vyras su naślaitėmis gyvena J. F. Segui 3776, Bs. Aires.

Laidotuvės buvo labai puošnios. Specialus vežimas vežė daugybę vainikų nuo šeimos, nuo giminių, nuo Lietuvių Liaudies Teatro, nuo Laisvos Lietuvos Sąjungos ir kt. Palaidota su bažnytinėmis apeigomis. Pavyzdingos motinos palaidojimui ir skaudžios nelaimės ištiktai šeimai tautiečiai sudėjo aukų.

Lai bus lietuvei, darbo šeimos motinai lengva ilsėtis amžinai Argentinos žemėje. Jos šeimai reiškiu gilią užuojautą.

Kaimynė.

STAIGA MIRĖ KAZIMIERAS GUTAUSKAS.

Buenos Aires priemiestyje Lomas del Mirador 24. 4. 49 nuo širdies ligos staiga numirė Kazimieras Gutauskas, 53 m. amžiaus. Palaidotas vietos kapuose 25. 4. 49, dalyvaujant giminėms ir draugams. Daugybė gyvų gėlių vainikų tapo sudėta ant velionies kapo.

Didžiausiame nuliūdime Argentinoje liko velionies žmona, duktė 17 m. amžiaus ir sūnus 12 metų. Gyvena savo namuose, kuriuose Gutauskas buvo įsirengęs baldų dirbtuvę. Berisse liko velionies sesuo, ištekėjusi už baltgudžių tautybės vyro Drozd.

Tik prieš kelis mėnesius velionis su savo sesute gavo gana stambų palikimą (virš 5.000 dolerių) iš šiaurinės Amerikos, po jo nevedusio brolio mirties Detroite.

Velionies šeimai, skaudžios nelaimės metu, reiškiu gilią užuojautą.

Kaimynas.

MIRĖ TRYS LIETUVIAI.

Balandžio vidury, 1949 mirė trys Argentinos lietuviai:

AMBRAZIEJŲ MISIŪNĄ užmušė automobilis Buenos Aires mieste. Didžiausiame nuliūdime liko žmona, gyvenanti savo namuose, Fructuoso Rivera 1615. Velionis buvo 43 m. amžiaus.

JUOZAS VALEVIČIUS staiga numirė Santos Lugares miestelyje. Anksčiau jis turėjo restoraną prie Chevroleto fabriko San Martin. Jį pardavęs, nusipirko maisto produktų krautuvę ir barą: Beazley 1700, Saenz Peña, FCCA. Pirko per pusę su tautiečiu Baranausku, dirbusiu Chevroleto fabrike. Policijos žinioj randasi velionies kišenėj rasti $ 3.600 ir banko knygutė $ 12.000. Palaidojimo išlaidas apmokėjo Baranauskas. Valavičiaus sūnus gyvena Vokietijoje. Velionis buvo apie 55 m. amžiaus.

ELZBIETA RAILIENĖ numirė savo namuose, Lanus Oeste. Argentinoje ji laikė pensionus. Jos vyras gyvena Jungtinėse Amerikos Valstybėse. Namą turėjo pusiau su kitu lituviu. Mirė sulaukusi 72 metų amžiaus.

„SKELBKITE EVANGELIJĄ VISAM SUTVĖRIMUI!"

— Jėzus Kristus. (Morkaus Ev. 16:15).

Kas yra Evangelija? Apaštalas Povilas šitaip ją aiškina: „Kad Kristus numirė už mūsų nuodėmes... kad buvo palaidotas... ir kad prisikėlė trečiąją dieną, kaip sako Raštai." Tai linksmoji žinia mums visiems, nes Jėzus tą padarė dėl nusidėjėlių. Kristus netiktai numirė nusidėjėlių vietoje, nors tas yra labai svarbu. Jis prisikėlė, ir tame įrodė žmonijai, kad Jis yra galingasis Dievo Sūnus, kuris gali nusidėjėlius užtarti pas Dievą. Jis yra mūsų tarpininkas su Dievu; mums kito nereikia! Jis nėra šiandien ant kryžiaus. Jis yra gyvas; Jis yra Gyvasis Išgelbėtojas! Tą Evangeliją Kristus yra įsakęs savo sekėjams skleisti.

Lietuvių Misijos Draugija stengiasi išpildyti tą įsakymą. Ji yra labdaringa, religinė organizacija, įsteigta 1928 m. pagal Illinois'o įstatymus. Ji užlaiko atstovus Argentinoje, Brazilijoje, Lenkijoje, Vokietijoje, ir JAV, kurie skelbia Kristaus Evangeliją lietuvių kalboje. Ji atspausdina mėnesinį žurnalą „ŠVYTURĮ" ir kitus spausdinius. Ji skelbia Evangeliją filmomis ir oro bangomis.

Vėl galima nusipirkti Šventąjį Raštą lietuvių kalboje! VISA BIBLIJA, 1,127 pus., lotynų raidėmis atspausdinta Londone 1947 met., kietais viršais kainuoja $ 2,50, (odiniais viršais $ 6.50). NAUJASIS TESTAMENTAS (Arkivyskupo Skvirecko vertimas), 765 pus., popieriniais viršais kainuoja tiktai $ 2.00. Visos kainos yra su prisiuntimu ir JAV pinigais. Įsigykite Dievo žodį. Raškite dabar!

LIETUVIŲ MISIJOS DRAUGIJA, INC., P. O. Box 488, Chicago 90, Illinois, USA. Dr. Antanas Gylys, Vedėjas.

DĖMESIO: Visiems, kurie mums atsiųs šitą skelbimą, VELTUI nusiųsime iliustruotą Ap. Jono Evangeliją ir egzempliorį „ŠVYTURIO".

VIETOS KRONIKA

ARTIMIAUSI PARENGIMAI LIETUVIŲ KLŪBE.

GEGUŽĖS 7, šeštadienį lietuvių kolonija mini Motinos Dieną, su ypatingai gražia programa. Pradžia 21 val. Programai pasibaigus, šokiai prie geros muzikos iki 3 val. ryto.

GEGUŽĖS 8, sekmadienį, Latvių Sąjunga Argentinoje mini Motinos Dieną.

GEGUŽĖS 14, šeštadienį, Lietuvių Klūbo šokių vakaras. Gera muzika, įvairumai. Renkasi visi geros nuotaikos mėgėjai.

GEGUŽĖS 15, sekmadienį, estų Draugija „Estonia'' mini Motinos Dieną.

GEGUŽĖS 21, šeštadienį, Latvių Sąjungos Argentinoje vakaras. Gera muzika šokiams. Visiems ir visoms įžanga po $ 2.

TREČIADIENIŲ vakarais, pabaltiečių sueigos: Naujai atvykę tremtiniai aptaria įsikūrimo progas.

KETVIRTADIENIŲ vakarais, knygų pasikeitimai, „Ping-Pong'', šachmatai ir kiti žaidimai.

DARBO VALANDOS A. L. Balso Redakcijoje ir Administracijoje, Boedo 737, Tel. 45-4444, kasdien išskiriant sekmadienius, nuo 9 iki 13 ir nuo 15 iki 19 val.

— **ADOLFAS GIKARAS** iš Necochea lankėsi Buenos Aires mieste verpimo mašinų pirkimo reikalais. Mūsų laikraščio draugas Gikaras turi žuvininkystės įmonę Patagonijoje ir salmonų kepenų aliejaus fabriką. Mašinos reikalingos gaminti siūlus tinklams. Iš pasikalbėjimo paaiškėjo, kad jo firma naudoja tik kepenis, o žuvis salmon užkasa žemėn. Užkasimas 50.000 salmonų kainuoja apie $ 100.000. Bandymui sudžiovino kelis šimtus klg., kuriuos pardavė po $ 6.00, o tuo tarpu Buenos Aires rinkoje buvo virš 20 pesų klg. Mūsų tautietis kretingiškis Gikaras yra išvystęs tikrai plačią industriją.

— **INŽ. ANATOLIUS DIČIUS**, dirbantis švedų plieno (Acero Johnson) fabrike Berazategui, su žmona ir dukra atostogas praleido Kordobos kalnuose. Aplankė Calamuchita ežero tvenkinius, paplūdimiuose įsikūrusius lietuvius ir žymiausias vasarvietes. Viešėjo ir Palšių pensione „Lituania''. Visur padarė savo kinofilmoms nuotraukų. Gerb. Dičiai sužavėti Kordobos gamtos grožiu ir klimatu.

— **„VARNALĖSOS''**, vilkolakiškas veikalas, per velykas tapo suvaidintas lietuvių parapijos salėje, Avellaneda. Režisavo ir vaidino buvusi Vilkolakio artistė Elena Ryselienė. St. Džiugis, J. Mičiūdas ir kiti Villa Lugano lietuviai artistai puikiai atliko savo pareigas. Ta komedija Argentinoje buvo vaidinta jau keletą kartų. Rep.

— **VINCAS RAMANAUSKAS**, lietuvis radio technikas, praneša lietuvių žiniai, kad jo naujas telefono numeris yra: 34-Liniers, 4154. Kaip iki šiol, sąžiningai pagamina naujus radio priimtuvus bei pataiso senus. Asmeniškai kreiptis visą dieną, calle Pola 289, Liniers. (Aukštuma: Rivadavia 10600).

— **KAZIMIERAS TELYČĖNAS** iš Tafi Viejo lankėsi Buenos Aires giminių kvietimo iš Europos reikalais. Šis mūsų laikraščio bendradarbis atvežė prenumeratų ir linkėjimų nuo Tukumano lietuvių.

— **KLEMENSAS BALČIŪNAS** su žmona O. Gasėnaite ir jo švogeris Alf. Skaramal su žmona Irene Balčiūnaite, paskutinę gavėnios savaitę praleido Entre Rios salose Ibicuy, gyvendami A. J. Burokų pensione „Žemaitija''.

— **LAIŠKUOSE IŠ LIETUVOS** vaikai rašo, kad jų tėvai „atstudijavo tris metus ir dar turi studijuoti du''. Reiškia, jie kalinami. O okupantų leidžiama „Vienybė'' meluoja, kad Lietuvos žmonėms „pramogoms laiko užtenka''. Badaut, lieti prakaitą okupantų tukinimui ir nuolat drebėti dėl nesiliaujančių trėmimų katorgon, tai vienintėlės okupuotos Lietuvos gyventojų „pramogos''. O. Talala.

—**POKYLIAMS**, vestuvėms, krikštynoms, sukaktuvėms ir įvairiomis progomis kviesti A. L. Balso fotografą: 45, Loria 4444.

A. V. RIMŠAI ATIDARĖ SIUVYKLĄ.

Žinomi siuvėjai kauniečiai — Antanas Rimša ir jo sūnus Vladislovas Rimša — persikėlę Argentinon iš Bolivijos, jau atidarė rūbų siuvyklą. Tam tikslui nusisamdė namą gatvėje Anchorena 1705, Olivos, (už kurį moka nuomos $ 650 mėnesiui). Rimšai yra aukso medalių laimėtojai Paryžiaus parodoje. Neabejotina, kad Argentinoje jie taipgi turės didelį pasisekimą, nes čia yra dargi buvusių jų klijentų iš Kauno laikų.

Rimšų žentas, gazo-chemijos technikas Pronskūnas, su žmona Rimšaite, sykiu atvykęs Argentinon, tuo tarpu gyvena Belgrano rajone.

Gerb. Rimšų duktė, muzikė-akordeonistė, yra užkviesta dalyvauti Motinos Dienos minėjimo programoje, Lietuvių Klūbe, šeštadienį, gegužės 7 d.

Prie progos pažymėtina, kad dailininkas Jonas Rimša, šioje kronikoje minimo p. Antano Rimšos sūnus, neužilgo atvyks piešti naujų paveikslų Argentinos Šveicarijon — San Carlos de Bariloche. Rep.

PIJUS BUKAUSKAS,

naujas „Argentinos Lietuvių Balso'' bendradarbis, 17. 1. 49 atvykęs iš Vokietijos. Yra vilkaviškietis, studijavęs Kaune, atvyko Argentinon savo brolio, Juozo Bukausko kvietimu į Berisso. Kaipo „A. L. Balso'' įgaliotinis Pijus Bukauskas aplankys mūsų laikraščio draugus sostinėje ir provincijose. Jis yra fotografas, taigi mielai padarys lietuvių gyvenimo ir industrijos nuotraukas, priims prenumeratas ir skelbimus. Reikale malonėkite pašaukti „A. L. Balso'' telefonu: 45-4444.

PRAŠOMI ATSILIEPTI.

Giminės ir draugai, gyvenanti JAV, praso atsiliepti Argentinoje gyvenančius tautiečius:

Jonas Tumosas. Paieško Ona Vėlyvaitė-Malakauskienė, kilusi iš Oškasvilių.

Antanas Busilas. Paieško Janulevičienė, gyvenanti Chicago, Ill.

Juozas Paliulis. Paieško Viktoras Bacys iš Vikarinės dvaro, Kučiūnų, ir Bronius Stabingis iš Smališkės Leipalingio.

Juozas Pranas Gustis, gyvenęs Villa Constitución, FCCA, prov. S. Fe.

Zigmantas Budreckas, gyvenęs Paraná 732, Bs. Aires. Paieško sesutė Pranė Budreckytė-Ziraubienė ir brolis S. Budreckas, gyvenanti Garmick Jaeger Kaserne, Bl. 15-88, Vokietijoje.

Teirautis šiuo adresu: Sr. Casimiro Burba, San Lorenzo 752/54, tel. 758-1459, Villa Ballester.

— **JONAS KANČAUSKAS**, mūsų laikraščio bendradarbis, sužeistas darbe, gydosi namuose, Alsinoje. Draugai prašomi aplankyti.

— **REIKALINGAS SIUVĖJAS**, meisteris, ir padėjėjas arba padėjėja. Geras atlyginimas. Tartis vietoje: Santos Dumont 2474, (aukštuma Cabildo 200), Buenos Aires. Telefonas: 73-7228.

— **RAMONUI LISAUSKUI**, gyvenančiam Pineiroje, 3. 4. 49 padaryta sunki chirurginė operacija. Žmona prižiūri ligonį ir du mažus vaikus. Pernai, kovo 5 d. prigėrė vyriausias Lisauskų sūnus Vincas, 17 m. amžiaus. Dėl skaudžių nelaimių reiškiu užuojautą Lisauskų šeimai. P. B.

— **ANTANAS MALINAUSKAS** su šeima, gyvenanti Detroit, Mich., JAV. rengiasi grįžti Argentinon, kur pirmiau keletą metų gyveno. Jie susirašinėja su p-le Rože Endrikyte, prieš 13 mėnesių grįžusia Argentinon iš Jungtinių Amerikos Valstybių. Kas yra gyvenęs Argentinoje, tas visuomet jon nori grįžti. Sėja.

ŠAUKIAMAS VISUOTINAS LIETUVIŲ CENTRO SUSIRINKIMAS.

Einant Dr. J. Basanavičiaus vardo Lietuvių Centro įstatais, šaukiamas visuotinas šios organizacijos susirinkimas, kuris įvyks Lietuvių Centro nuosavybėje, Tabaré 6950, Buenos Aires, sekmadienį, gegužės 22 d., 1949, 16 val., sekančia dienotvarke:

1) Susirinkimo atidarymas.
2(Susirinkimo pirmininko rinkimas.
3) Pereito visuotino susirinkimo protokolo skaitymas.
4) Priėmimas Valdybos Pranešimų, Inventoriaus, Išlaidų ir Įeigų Apyskaitų, Generalinio Balanso ir Revizijos Komisijos Pranešimo.
5) Išrinkimas naujos Centro Valdybos, Parengimų Komisijos ir Revizijos Komisijos.
6) Projektas ir galimybės Lietuvių Centro statybos praplėtimo.
7) Bibliotekos padidinimas.

Visus narius prašome dalyvauti punktualiai.

Luis Julio Mičiudas, Sekretorius.
Kazimieras Mankus, Pirmininkas.

Stokite nariais į Dr. Jono Basanavičiaus vardo Lietuvių Centrą.

Kiekvienas Lietuvių Centro narys teisipareigoja iki Visuotino Susirinkimo (22. 5. 49) įrašyti į Lietuvių Centrą bent po vieną naują narį.

— **MOTINA**, neseniai atvykusios iš Europos artistės-dailininkės Barboros Remec linoleumo raižinys, telpa penktame puslapyje. Gerb. dailininkė pasižadėjo ir daugiau savo kūrinių patiekti „A. L. Balso'' skaitytojams.

— **ANTANAS JASUITIS** su žmona Marijona Žvirblyte ir dukra iš Quilmes persikėlė į savo naujus namus Av. Olivera, Buenos Aires.

ANDRIUS KUPREVIČIUS,

kurio koncertai įvyks gegužės mėn. 13 ir 14 dienomis Korobos miesto valdybos teatre Rivero Indarte ir Menininkų Sąjungos centre. Artėjančiais jo piano koncertais domisi ir Kordobos lietuviai, ruošdamiesi skaitlingai dalyvauti.

RESTAURANT — PARILLA
--Del Congreso--
Bme. Mitre 1888/94.
Puodžiūnas, Perez ir Rodriguez, savininkai.
Tel. 48-2380, Buenos Aires.

— **PETRAS BABICKAS** sunkiai serga Kanados mieste, Toronto. Gydytojai pataria operuoti ir pasilikti ligoninėje ilgesnį laiką.

— **JUOZAS EIDUKONIS**, kilęs iš Valkininkų valsčiaus, nuo 1944 gyvenęs Prancūzijoje, 19. 3. 49 atvyko Argentinon, savo švogerio Vinco Saulėno kvietimu, pas kurį ir apsistojo Pineiroje.

— **VERONIKOS Č. LEMBERIENĖS** „merceria'', kuri randasi gatvėje Famatina 3089, klijentų patogumui įvedė telefoną: 61-Corrales, 9562.

— **MICHALINA BOŽENSKIENĖ**, gimusi Kaune, su sūnum ir sūnaus žmona iš Varšuvos pro Italiją atvyko Argentinon. Jos pasakojimu, Vileišių (Jono, Petro ir Antano) sesuo, Iola Racibauskienė (buv. Božanskienė) skursta prie sugriauto Varšuvos miesto, globodama nervų liga susirgusį savo sūnų, gimusį iš pirmųjų vedybų.

— **EUGENIJUS VAICEKĖNAS**, Dr. J. Basanavičiaus vardo Lietuvių Centro veikėjų p. p. Vaicekūnų sūnus, garbingai atlieka karinę tarnybos prievolę Argentinos kariuomenėje.

— **VILIUS RASIŪNAS**, operuotas nuo apendicito, baigia gydytis savo namuose Moron.

— **JUOZAS ŽUKAUSKAS**, sūnus Simano, kilęs iš Kauno, prašomas atsiliepti. Ieško brolis Alfonsas.

„LITUANIA'' PASTOGĖJ BUVO 40 LIETUVIŲ.

Argentinos lietuviai turi keliolika vasarnamių ir viešbučių Kordobos kalnuose, La Platos pakrantėse ir Atlanto paplūdimiuose. Apart įvairių tautų vasarotojų, pasitaiko ir pas savuosius atostogaujančių lietuvių.

Štai prie ežero Calamuchita, Villa Rumipal, Kordobos provincijoje, Palšių pensione „Lituania'' vienu kartu buvo galima priskaityti iki 40 lietuvių, atvykusių vasaroti iš Buenos Aires. Iš „Lituania'' grįžusi gerb. Elena Astrauskaitė-Ešienė papasakojo apie puikų maistą pas p. p. Palšius ir kaip sostinės lietuviai ten pasilsi ir atsigano, sykiu su pas mūsų lietuvius vasarojančiais įvairių tautų žmonėmis.

Vasario pabaigoj „Lituania'' svečių tarpe matėsi šie Buenos Aires lietuviai, atvykę vasaroti virš 800 klm nuo sostinės: K. Deveikis-Pipiras su šeima, (persivertęs su savo autu, bet laimei, niekas nesusižeidę), A. Geigai, A. Neniškienė su dukra Antonia, E. A. Ešienė, A. Gervelytė, Ignas Andrijauskas, P. Beržienė su dukra, Birutė Rydelytė su vyru, Algirdas Trasikis, Petras Margenis, Algimantas Auštra, P. Navickienė, Karolis Žukauskas, Karolis Nacicka ir kt. ne tik darbo, bet ir poilsio mėgėjai. Beje, reikia neužmiršti medaus mėnesį ten praleidusius Joną ir Bronę Paulauskaitę Zibolius, kurie ketino sekančią vasarą vėl vykti į „Lituania'' su didesne kompanija. Žvaigždė.

— **VINCAS IR MARCELĖ SKIKAITĖ SENULIAI** iš San Souci su reikalais pereitą savaitę lankėsi Berisse ir Buenos Aires. Ta proga aplankė „A. L. Balsą'', p. Eleną A. Ešienę ir kitus draugus.

— **STASĖ VIEČAITĖ**, šulnio ir Geigo fabrike dirbančio Klemenso Viečo duktė, savo tėvo kvietimu, padarytu per „A. L. Balsą'', 24. 4. 49 iš Austrijos atvyko Argentinon.

— **VLADO IR STASĖS PUZINAITĖS SKIKŲ** namus, Berisse, aplankė garnys, palikdamas pirmagimį sūnų. Pakrikštino Ricardo-Roberto vardu. Linkime augti sveikam jaunų tėvų džiaugsmui ir lietuvių garbei.

— **MARIA KURKLIETYTĖ**, akušerė, ištekėjusi už savo sužadėtinio Juan José Ghiggia, iš Montevideo, 21. 4. 49 atvyko į Buenos Aires praleisti medaus mėnesį. Lankėsi „A. L. Balse'' ir aplankė kitus jaunavedžių prietelius. Svečiai grįžo Urugvajun 27. 4. 49.

— **JUOZAS SIMINKEVIČIUS**, darbe susižeidęs ranką, baigia gyti ir grįžta audimo fabrikan.

TRAGIŠKAI MIRĖ JUOZAS GIEDRAITIS.

Balandžio 24, 1949, šokdamas nuo namo stogo mirė Juozas Giedraitis, 47 m. amžiaus. Velionis buvo kilęs iš Saiginų kaimo, Kidulių valsčiaus, Šakių apskrities. Buvo vedęs Antosę Baublaitytę, kuri liko Alsinoje su dukra iš jos pirmųjų vedybų. Jos pirmąjį vyrą nužudė banditai. Giedraitis nukrito nuo pensiono namo stogo Montes de Oca, Bs. Aires. Tiriamos nelaimės priežastys.

— **VYSKUPAS P. P. BUČYS** iš Argentinos išskrido į JAV. Už savaitės po jo išskridimo, išskrido ir Aušros Vartų parapijos klebonas, kun. Kazimieras Vengras, gerai sugyvenęs su kolonija. Kalbama, kad jis negrįš Argentinon, nors buvo renkami parašai už jo čia palikimą. Laikinai klebono pareigas eina kun. Raitelis.

— **JULIUS VALIUŠKIS**, Kulturtechnikas, šiauliškis, 12-4-1949 atvyko iš Anglijos į Buenos Aires pas savo švogerį Antaną Jasuitį.

A. KANOPA ir V. VILKELIS
Restorano-Baro savininkai
USPALLATA 2801. Tel. 61-6440
Parque Patricios, Bs. Aires.

VINCAS BAGDONAVIČIUS
Almaceno „Rokiškis'' sav.
Albarreyos 2799; Tel. 51-7014
Villa Pueyrredon — Bs. Aires.

Restoranas "Alytus"
Pepiri 400, Parque Patricios
T. A. 61 - Corrales - 6518
ANTANAS ŽALNIERAUSKAS, sav.

M. Baltaitytė - Frey
lietuvė akušerė
priima ligones ir duoda patarimus gimdyvėms visą dieną.
CHACO 2158 Valentin Alsina

Antano Girdausko
Visokių Baldų Fabrikas
HERNANDARIAS 1721 - Bs. Aires
Dirba moderniškiausius baldus šeimynoms garantuotai ir nebrangiai. Kviečia persitikrinti ir pasirinkti

DUBINGIŲ EŽERAS LIETUVIŲ KLŪBO SCENOJE.

Lietuvių Klūbas turi naujas, gražias dekoracijas. Tai garsaus Dubingių ežero vaizdas su jo tiltu. Šį puikų reginį nupiešė dailininkas Romualdas Kuprevičius.

Ta proga truputis apie Dubingių ežerą: Dubingių (Asvėjos) ežeras, Ukmergės apskrity, Giedraičių valsčiuje ir Vilniaus apskrity. Pabradės val. išsitiesęs iš šiaurės vakarų į pietų rytus siaura vaga per 22,5 kilometrų; ilgiausias Lietuvoje ežeras.

Ežero plotis 956 ha. Dalijasi į tris dalis ir turi dvi žymesnes įlankas. Š. vakarų dalis, vandeniui nusekus, atskirta siauros sąsmaukos. P. rytinė dalis atskirta nuo likusios malūno užtvankos; jos plotis 357 ha.

Vakaruose su Dubingių ežeru jungiasi žalktinės įlanka, 4,9 klm. ilgumo, rytuose — Vyragalio, 2,4 klm. ilgumo. Kartu su įlankomis ežeras turi 29,8 klm. ilgumo.

Ežero perimetras 66,5 klm., vidutinis platumas tesiekia 320 metrų; vietomis ežeras siaurėja ligi 50 metrų. Plačiausioje vietoj teturi 700 metrų.

Įteka į Dubingių ežerą iš vakarų Kirna, iš rytų Baloša iš Baloša ežero, be to, keli smulkesni intakai. Išteka iš Vyragalio įlankos į rytus Dubingė, Žeimenos (Neries) intakas.

Dubingių ežere 4 salos. Penktoji, vadinama Pilies sala, ties Dubingių miestelio, jau susijungusi su krantu. Joje buvo Radvilų pilis. Gilumas ligi 42 m. Per žalktinės įlanką ir vidurinę ežero dalį ėjo administracinė linija.

Susisiekimas per ežerą palaikomas keltais, o 1934 metais, ties pilies kalnu, pastatytas medinis tiltas 100 metrų ilgumo. Gilumas čia siekia 13 m.

Ežero krantuose yra: Ukmergės apskrity: žalktinės, Laumikonių, Barkuškių, Mežonių, Jurkiškių, Tijūniškių kaimai, Dubingių miestelis, Šaukšteliškių, Rukoinės ir Olkos kaimai. Vilniaus apskrities ribose: Maironių, Blužnionių, Bijučių, Kregžlių, Jokūbiškių , Beliškių, Žingių ir Jonavo kaimai. — L. E.

— **IŠ VOKIETIJOS** kovo mėnesį, 1949 virš 200 lietuvių šeimynų penkiuose IRO transportuose atvyko į Jungtines Amerikos Valstybes. Pilni sąrašai randasi „A. L. Balse''. Patieksime gerb. skaitytojų žiniai.

— **JURGIS PUŠKORIUS**, kretingiškis, 21. 4. 49 laivu „Florida'' iš Prancūzijos atvyko į Buenos Aires. Laikinai apsistojusi pas savo dėdę, Juozą Barasą, Hurlinghame.

— **DOMININKAS POCIUS**, dirbantis geležinkeliečių Klūbe Oeste, po susižeidimo 4 mėnesius sirgo. Pasveikęs grįžo savo senon tarnybon.

— **KAZIMIERAS MELKŪNAS**, sužeistas darbe, jau keturi mėnesiai gydosi savo žmonos priežiūroje, Pineiroje.

— **REIKALINGA AUKLĖ** prie pusantrų metų vaiko, lietuvių šeimai: Warnes, kampas Boqueron, Villa Diamante. (Balsių maisto krautuvė).

— **KUN. POVILAS JATULIS** iš Italijos, laukiamas Argentinoj.

— **PETRAS KULIONIS** po apendicito operacijos jaučiasi gerai.

SIMONAS BUZAS,

gyvenantis c. Pasco 480, Buenos Aires, kaipo patėvis, paieško Kazę Buzaitę, Juodžiūnų kaimo, Šimonių valsčiaus. Ji pati ar kas jos likimą žino, malonėkite pranešti viršnurodytu adresu.

GRYNAS MEDUS
iš lietuvių bitynų
PARDUODAMAS:
BOEDO 737 Tel. 45-4444

URUGVAJAUS LIETUVIAI

KAPITONAS CIESLINSKAS.

Būdamas 6 metų amžiaus, 1928 metais iš Marijampolės su tėvais Urugvajun atvyko Viktoras Cieslinskas. Eidamas bendrąjį mokslą, lavinosi Basket-Ball (krepšinio) sporte ir šiandien jis yra geriausios Urugvajaus krepšinio komandos „Aguada' kapitonas ir rinktinės žaidėjas, veikęs tarptautinėse olimpiadose Pietų Amerikoje ir pereitoje pasaulinėje Olimpiadoje Londone.

Slazinskas taipgi garsėja kaipo krepšinio žaidėjas toje pačioje komandoje.

Montevideo dienraštis „La Tribuna Popular'' 4. 4. 49 paśvenčia ilgą penkių skilčių straipsnį apie Viktorą Cieslinską, kuris yra Urugvajaus sporto garbė. Po stambiu spalvuotu antgalviu: Viktoras Cieslinskas yra pamatinė figūra Aguados ir Urugvajaus rinktinių. Straipsnis iliustruotas dviem Cieslinsko paveikslais. Plačiai minima Lietuva, kaipo Europos krepšinio meisteris.

Didelio mąsto sportininkui nereikia nei pavardės suambrinti.

*

MIRĖ SENATORIUS SANCHEZ.

Balandžio 6, 1949 numirė Urugvajaus senato atstovas Amador Sanchez. Jis buvo didelis Lietuvos nepriklausomybės šalininkas ir didelis lietuvių draugas. Ant jo kapo gražų gyvų gėlių vainiką su užrašu kaspine padėjo Uruguay-Lituania organizacija.

*

TARĖSI U. L. TARYBA.

Draugų M. Krasinsko, J. Miklovio-Daukšio ir kitų tautiečių iniciatyva 14. 4. 49 įvyko Urugvajaus Lietuvių Tarybos susirinkimas, Uruguayana 3121, Montevideo. Apie veikimo gaires bus paraśyta vėliau.

*

SPAUDA APIE CIESLINSKĄ.

Urugvajaus Besket-Ball komanda „Aguada'', jos kapitonui Viktorui Cieslinskui vadovaujant ir daugiausia taškų jam laimint, iš trejų rungtynių Brazilijoje laimėjo dvejas.

Labai malonu, kad portugališkoji Brazilijos spauda taisyklingai raśo mūsų tautiečio Cieslinsko pavardę. Pirmaeiliui sportininkui nereikia pavardės ambrinti. Gražias lietuviškas pavardes sudarko tik nepajėgūs sporte asmenys.

J. M. Daukšys.

— **TADAS DZEVEČKA**, Velykų proga, iš Urugvajaus buvo atvykęs į Buenos Aires. Lankėsi Lietuvių Klūbe.

VASAROJANT KORDOBOS KALNUOSE
"Lituania"
suteikia pensionistams geriausius patogumus. Lietuviška virtuvė.
Rezervuodami kambarius rašykite:
Sr. JOSĖ PALŠIS
VILLA RUMIPAL, Prov. Córdoba
Prie pat ežero Calamuchita.

Akušerė Beneš Bilek
Diplomuota Prahos ir Bs. Aires Universitetuose. Specialė pagelba gimdyvėms. Pasitarimų valandos nuo 8 iki 2! ir sekmadieniais; 3 kv. nuo Const. Lima 1217, Bs. Aires. T. A. 23-3389

Aronas Resnikas
Laikrodžiainkas ir auksorius
Parduoda ir pertaiso laikrodžius ir brangenybes. Perdirba žiedus Ir perka auksą.
CORRIENTES 5349 — Buenos Aires
T. A. 54. Darwin 7981

Petras Varnas
Paso de Burgos 2234. T. A. 20-9468
Valentin Alsina - 4 de Junio
Dešimties metų praktika garantuoja stogų taisimą. Asfalto ir dažų skardoms pardavimas. — Nelaukite, kol jums ant galvos lis, bet pašaukite Varną!

Lietuvių Krautuvė
parduoda: papirosus, loterijos bil., marškinius, kojines vyrams, kvepalus ir rašomąja medžiagą.
PETRAS VAICEKONIS, sav.
WARNES 378 VILLA CRESPO

CORRALON Y SANITARIOS
de Wolf Arender e hijo
Įtėikiama statybai medžiaga imokant 50 % kainos. Likęs išsimokėjimui. Kainos pigios. Lietuviai pasiteiraukit
MAXIMO PAZ 1099, esq. Santa Fe
T. A. 241-0673 - 4 de Junio

Dr. M. RABINOVICH
Šlapumo ligos. — Venerinės. — Lytinis nusilpimas.
Oda. — Sifilis. — Pilvas.
Širdis. — Plaučiai.
Moterų ligos. — Gyslos. — Hemorojus.
Spinduliai X. Trumpieji, Elektrokoagulacia.
Priėmimo val. nuo 15 iki 20. Sekmad. ir švent. nuo 10 iki 12
JOSE E. URIBURU 770 — T. A. 47, Cuyo 4970 — BS. AIRES
(Altura: Córdoba 2200)

ODOS LIGOS — SIFILIS
Dr. MIGUEL FINKELBERG
Gydytojas specialistas ligoninės Durand
CORRIENTES 5628, 1 piso T. A. 54-7593
Priėmimo val.: 15 - 19. — Sekmad. ir šventad. 9 - 11.

JURIDINĖ SLAVŲ STUDIJA
Dr. Joaquín Prieto adv., b. Trib. teisėjas. **Sr. José Podres** Admin. reikalai.
I. Stambolski Procurador **Vlodimiro Luxko** Martillero
Civiliai, kriminaliai ir administraciniai reikalai; ypatingai greit sutvarkomos bylos už SUŽEIDIMUS DARBE, kelionėse ir už paliuosavimus iš darbo sostinėj ir provincijoj. Palikdami, paveldėjimų išieškojimai. Tarpininkauja perkant ir parduodant biznius ir namus. Skuba visuomet užtikrinti.
Priėmimo valandos nuo 10 iki 12 ir nuo 16 iki 20
LAVALLE 1605 (entrepiso derecha) — BUENOS AIRES
T. A. 35, Libertad 3444
PASTABA: Išreikalavimas, legalizavimas ir vertimai metrikų iš visų Europos šalių pensijomis ir pilietybės gavimui.

Linotipia „La Voz'', Impresión Talleres Graficos „Verdad''.